

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA PODNIKATELSKÁ
ÚSTAV FINANCÍ

FACULTY OF BUSINESS AND MANAGEMENT
INSTITUTE OF FINANCES

**ANALÝZA LOTERIÍ A HER V ČESKÉM PRÁVNÍM A
DAŇOVÉM KONTEXTU**

ANALYSIS OF LOTTERY, GAMBLING AND BETTING IN CZECH LEGAL AND FISCAL CONTEXT

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE
BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

MILAN HLADÍK

VEDOUcí PRÁCE
SUPERVISOR

JUDr. Ing. JAN KOPŘIVA

BRNO 2012

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Milan Hladík

Daňové poradenství (6202R006)

Ředitel ústavu Vám v souladu se zákonem č.111/1998 o vysokých školách, Studijním a zkušebním řádem VUT v Brně a Směrnicí děkana pro realizaci bakalářských a magisterských studijních programů zadává bakalářskou práci s názvem:

Analýza loterií a her v českém právním a daňovém kontextu

v anglickém jazyce:

Analysis of Lottery, Gambling and Betting in Czech Legal and Fiscal Context

• Pokyny pro vypracování:

Úvod
Vymezení problému a cíle práce
Teoretická východiska práce
Analýza problému a současná situace
Vlastní návrhy řešení, přínos návrhů řešení
Závěr
Seznam použité literatury
Přílohy

Podle § 60 zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon) v platném znění, je tato práce "Školním dílem". Využití této práce se řídí právním režimem autorského zákona. Citace povoluje Fakulta podnikatelská Vysokého učení technického v Brně.

Seznam odborné literatury:

- DVOŘÁK, T. Zákon o loteriích a jiných podobných hrách: s poznámkami a souvisejícími předpisy. 2. vydání. Praha: Linde, 2006. 175 s. ISBN 8072016385.
FIALA, J., KINDL, M. kol. Občanské právo hmotné. Plzeň: Aleš Čeněk, 2007. 718 s. ISBN 9788073800581.
KRAMÁŘ, K., HUŠÁK, A. a kol. Herní právo. Plzeň: Aleš Čeněk, 2006. 181 s. ISBN 8086898806.
MALAST, J., RAJCHL, J. Soudní judikatura v oblasti herního práva. Plzeň: Aleš Čeněk, 2007. 460 s. ISBN 9788073800628.
MARKOVÁ, H. Zákon o daních z příjmů: komentář. Praha: C. H. Beck, 2006. 738 s. ISBN 8071794740.

Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Ing. Jan Koptiva

Termín odevzdání bakalářské práce je stanoven časovým plánem akademického roku 2011/12.

Ing. Pavel Svirák, Dr.
Ředitel ústavu

doc. RNDr. Anna Putnová, Ph.D., MBA
Děkanka

V Brně, dne 28.3.2012

Abstrakt

Bakalářská práce obsahuje teoretickou a analytickou část a je završena návrhy na zlepšení současné úpravy. V teoretické části se bakalářská práce zabývá především českou soukromoprávní a veřejnoprávní úpravou hazardních her. V analytické části pak popisuje a hodnotí současnou finanční regulaci odvětví.

Abstract

This bachelor thesis comprises an analytical as well as a theoretical part and is completed with suggestions for improvement of existing arrangement. In its theoretical part it is focused on Czech private and public treatment of gambling. In its analytical part evaluation and description of a current financial regulation of gambling sector is described.

Klíčová slova

loterie, hry, sázkové hry, hazard, výherní automaty, gamblerství, loterijní společnosti

Key Words

lotteries, games, betting games, gamble, slot machines, gambling, lottery companies

Bibliografická citace

HLADÍK, M. *Analýza loterií a her v českém právním a daňovém kontextu*. Brno: Vysoké učení technické, Fakulta podnikatelská, 2012. 65 s. Vedoucí bakalářské práce JUDr. Ing. Jan Kopřiva.

Čestné prohlášení

„Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je původní a zpracoval jsem ji samostatně. Prohlašuji, že citace použitých pramenů je úplná, že jsem ve své práci neporušil autorská práva (ve smyslu Zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským).

V Brně dne 31. května 2012

Poděkování

Autor by tímto rád poděkoval vedoucímu práce JUDr. Ing. Janu Kopřivovi za umožnění konzultací ve vztahu ke zpracování této bakalářské práce a za přínosné rady a připomínky.

Obsah

Úvod.....	9
1 Teoretická část	11
1.1 Historický exkurz do oblasti loterií a her	11
1.2 Charakteristika základních pojmů.....	13
1.2.1 Hra	14
1.2.2 Sázka.....	16
1.2.3 Los	16
1.2.4 Loterie.....	18
1.3 Občanskoprávní úprava her a sázek.....	21
1.4 Veřejnoprávní úprava sázek a her	25
1.4.1 Povolování hazardních her.....	26
1.4.2 Provozování hazardních her.....	35
2 Analytická část.....	37
2.1 Způsob odvodů finančních prostředků z hazardních her do roku 2012.....	38
2.1.1 Problematika odvodů na veřejně prospěšné účely	40
2.2 Současná úprava odvodů z hazardních her	45
2.2.1 Vyúčtování.....	46
2.2.2 Poplatky	46
2.2.3 Současné odvody z hazardních her	48
2.2.4 Daňová úprava u hazardních her	52
3 Návrhy na změny současné úpravy hazardních her.....	54
Závěr	60
Literatura.....	62
Seznam použitých právních předpisů	64
Seznam tabulek a grafů.....	65
Seznam tabulek	65
Seznam grafů	65

Úvod

Hazard se stal v poslední době společensky velmi diskutovaným tématem. Je tomu tak jednak díky vzrůstajícímu společenskému odporu proti tomuto druhu podnikání, ale také kvůli mediálně známým problémům světa loterií, sázek a her v České Republice. Těmito mediálně známými kauzami jsou například médii tolikrát propírané problémy loterijní společnosti SAZKA a.s., které skončily jejím úpadkem, a až podezřele dlouho připravovaná, často pozměňovaná a diskutovaná novela loterního zákona.

Je obecným faktem, že hazardní hry a sázky vždy byly a budou jistou společenskou hrozbou. Proto v tomto odvětví nestačí nechat pracovat samotnou neviditelnou ruku trhu, jak ve své knize *Pojednání o podstatě a původu bohatství národů* pojmenoval autoregulaci trhu Adam Smith, ale jsou zde nutné jisté státní zásahy.¹ Zároveň díky státní regulaci je tento druh podnikání vyčleněn z obecného systému a nevztahují se na něho spousty základních právních i daňových zásad a vzorců. Jedná se o odvětví značně specifické, dalo by se říci systémově okrajové, které ovšem za okrajové nemůžeme považovat už jen vzhledem k jeho velikosti.

Jen za poslední rok „proteklo“ přes hazardní hry odhadem okolo 130 miliard korun, což činí na každého občana ČR včetně nemluvňat částku dosahující bezmála 13 000 Kč.² Musíme však počítat i s tzv. praním špinavých peněz, tedy legalizací výnosu z trestné činnosti, které je s tímto odvětvím spojováno, a které se do oficiálních statistik a odhadů samozřejmě nezapočítává.

Jak je již v předchozích odstavcích naznačeno, státní regulace je nutná z důvodu jisté společenské nebezpečnosti, kterou ale musíme objasnit. Hlavním důvodem této nebezpečnosti je skutečnost, že na hazardních hrách vzniká silná závislost, která jde ruku v ruce se zadlužováním a zákonitě končí rozvrácením rodiny nebo osobním

---

¹ SMITH, A. *Pojednání o podstatě a původu bohatství národů*. 2001, s. 45.

² MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Loterie a jiné podobné hry*. [online]. ©2005-2012 [cit. 2012-15-05]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/loterie.html>

bankrotem. Tyto zájmy musí stát jednoznačně chránit. Dalším problémem spojovaným s touto oblastí je pak již výše zmíněná snaha legalizace výnosu z trestné činnosti organizovaného zločinu. Toto je však problémem poněkud okrajovým, protože jakkoliv některé indicie naznačují, že se takto děje, musíme toto široce známé spojení z principu presumpce nevinny přikládat spíše atmosféře ve společnosti a považování provozovatelů heren a kasin za nepoctivé obchodníky, což ovšem samozřejmě není ve všech případech pravda.

Autor si téma bakalářské práce vybral zejména z důvodu zajímavosti a považuje ho za téma pro bakalářskou práci nevšední. Dále toto téma shledává vysoce aktuální právě kvůli důvodům popsaným výše, zejména pak díky přijetí novely loterního zákona. Autor se nejprve v teoretické části stručně popíše historii, vysvětlí základní pojmy a nakonec shrne současnou českou soukromoprávní a veřejnoprávní právní úpravu tohoto odvětví. V praktické, tedy analytické části, se autor bude věnovat konkrétním dopadům a změnám především finančního rázu způsobených novelou loterního zákona, jejíž účinnost nastala k 1. 1. 2012.

V závěru práce v návrzích řešení se zaměří na problematiku úpravy stávajícího tuzemského systému jako celku. Poznatky z analytické části práce se pak pokusí shrnout do budoucího návrhu změn tohoto velkého, byť trochu mimosystémově stojícího odvětví.

V práci bude použita zejména metoda analýzy současného systému a komparace tohoto systému s jinými systémy regulace. Cílem práce je současnou právní úpravu po novele důkladně analyzovat a na závěr navrhnout možné budoucí změny této úpravy.

1 Teoretická část

V teoretické části se bude autor věnovat nejprve stručnému přehledu historie loterií, her a sázek a definuje základní pojmy rozhodné pro téma práce. Naváže současnou občanskoprávní úpravou tématu, tedy především úpravou obsaženou v současném občanském zákoníku, ale nahlédne také do zákoníku nového, schváleného, ale zatím neúčinného. V další části se pak bude zabývat úpravou veřejnoprávní, která je rozsáhlejší než úprava soukromoprávní, neboť právě ona omezuje a reguluje povolování loterií, her a sázek, jakožto i jejich provozování.

1.1 Historický exkurz do oblastí loterií a her

Loterie, hry a sázky vždy byly součástí historie lidstva. Potřeba určitého pokoušení štěstí při útrapách všedního života je neodmyslitelnou složkou lidského chování, a vždy také byla. Hry nejsou až novodobým výtvozem lidské mysli, ale jejich provozování je otázkou minulých nejméně pár tisíců let, jak dokazují některé archeologické nálezy. Britský archeolog Leonhard Woolley na konci 20. století objevil nejstarší zachovanou deskovou hru, pocházející z tehdejší Mezopotámie. Hry a sázky tedy nejsou záležitostí posledních dvou tisíciletí, ale mnohem starší, jak dokazuje i druhý nejstarší objev hry, a tou je hra Go pocházející z Číny. Jakou důležitou součástí tehdejšího života tato hra byla je zřejmé z archeologických nálezů, které dokazují, že umění vládnout této hře patřilo v tehdejší době mezi čtyři základní lidské dovednosti vedle poezie, malířství a hudby.³

Můžeme důvodně předpokládat, že s přijetím peněz jako obecného platidla pak nastal obrovský rozmach hazardních her ve smyslu, v jakém ho známe dodnes, tedy hry o peníze. V tomto bodě se také vytváří nutnost a snaha určité státní regulace.

Hazard se ve velkém rozvíjel ve vyspělých starověkých civilizacích, jako byl Egypt, Řecko či starověký Řím. Tehdejší lidé věřili, že osud hry je závislý na vůli jejich bohů. Z hlediska čistě zjištěného pak už římský císař Nero dokázal využít příjmů z tohoto

---

³ *Evropské loterie a hry*. 1998, s. 32.

odvětví k naplnění státní pokladny, v čemž ho následně v historii podpořilo nemálo panovníků, kteří dokázali vysoký potenciál výtěžků z hazardu využít. Namátkou vyzdvihneme například francouzského krále Ludvíka XIV., jehož příjem z hazardu byl stěžejní pro udržení si tak obrovsky nákladného dvora, kterým bezesporu disponoval.⁴

Přesuňme se však do nám bližší historie a to do doby novověkého českého států. Naše území si prošlo z hlediska úpravy hazardních her klasickým evropským novověkým vývojem. Nejdříve bylo provozování těchto her tvrdě potlačováno, neboť je tehdejší středověké, silně náboženské společenské cítění odsuzovalo a považovalo tento hazard za rouhání se Bohu. Díky výhře v hazardní hře se logicky dalo lehce zbohatnout, což bylo v rozporu s církví podporovaným principem, že bohatství má být dosahováno pouze poctivou a pro společnost přínosnou tvrdou prací. Průlom nastal až za Marie Terezie, která nejdříve svými patenty provozování hazardních hry silně pokutovala a stavěla se proti této neřesti. V průběhu však ze svých zásad částečně ustoupila, když byla v Praze otevřena první oficiální herna. Ekonomickou sílu loterií si ale tehdejší panovníci uvědomili už o několik desítek let dříve, kdy na začátku 18. století byla císařem zřízena první oficiální loterie. Důvodem vzniku této loterie byla v neposlední řadě i snaha císaře získat jisté příjmy v dobách nákladných válek o rakouské dědictví.⁵

Důležité omezení hazardních her pak nastalo po roce 1945, kdy v rámci komunistického režimu nebyly hry a sázení ideologicky slučitelné se společenským rozvojem. Pochopitelně značným zásahem byl i naprostý zákaz soukromého podnikání v této oblasti. Po roce 1989 se pak s přijetím liberálních zákonů tato oblast trhu značně uvolnila a nastal doslova masový rozvoj v této oblasti.

---

⁴ *Evropské loterie a hry*. 1998, s. 183.

⁵ DVOŘÁK, T. *Zákon o loteriích a jiných podobných hrách*. 2006, s. 14-15.

1.2 Charakteristika základních pojmů

Abychom se mohli problematikou hazardu vůbec zabývat, musíme si nejprve charakterizovat jednotlivé termíny a vymezit si tak základní pojmy jako jsou sázky, hry nebo pojem herního práva, se kterými budeme pracovat. Teorie práva rozlišuje objektivní právo na dvě části, právo soukromé a právo veřejné. Dále se tyto dvě části („superodvětví“) dělí na spousty dalších právních odvětví, kdy ne vždy můžeme dané odvětví zařadit jen do soukromého, nebo jen do veřejného práva. Často se stává, že je součástí např. práva soukromého, ale prolíná se zde i dost veřejnoprávních prvků, nebo naopak. Prolínání prvků veřejnoprávních a soukromoprávních nalezneme například v právu pracovním.⁶ Herní právo ale není takovým právním odvětvím v pravém slova smyslu. Normy herního práva totiž netvoří autonomní ucelený celek systému práva, který by se vyznačoval vlastním specifickým předmětem, metodou a účelem úpravy. Jsou jen jakýmsi účelovým souhrnem právních norem, které se nacházejí v různých odvětvích práva, a svým obsahem se dotýkají jakési stejnorodé oblasti lidské činnosti, tedy sázek a her.⁷

Normy herního práva mohou být tedy povahy jak soukromoprávní, tak veřejnoprávní, ale také hmotněprávní i procesněprávní. Předmětem herního práva jsou společenské vztahy, které vznikají při podnikatelském i nepodnikatelském realizování sázek a her, a to včetně vztahů při výkonu normotvorné, rozhodovací a dozorčí činnosti veřejné správy v této oblasti. Obecně zjednodušeně ho lze tedy definovat jako ucelený soubor právních norem, které se zabývají společenskými vztahy vznikajícími v souvislosti s realizací sázek a her.⁸

Kromě obecného pojmu herního práva však musíme definovat další pojmy, které s herní problematikou úzce souvisí. Jak již bylo řečeno v předchozí kapitole, hry člověka provází od nepaměti. V dnešním pojetí jsou hra a sázka občanskoprávní vztahy, které vznikají na základě určitých právních skutečností. Těmi jsou uzavření smlouvy o hře nebo smlouvy o sázce. Jedná se tedy o vztahy smluvní neboli konsenzuální. Pro

---

⁶ FIALA, J., KINDL, M. kol. *Občanské právo hmotné*. 2007, s. 19-20.

⁷ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 11-17.

⁸ Tamtéž.

smlouvy o sázce a hře platí, že jejich plnění je závislé na existenci určité nejisté skutečnosti, která buď nenastala, nebo sice již nastala, ale je pro účastníky smlouvy skutečností neznámou či spornou. Náležitosti smlouvy o sázce a hře rozebereme podrobněji v následující kapitole.

1.2.1 Hra

Klíčovým pojmem pro herní právo je logicky právě pojem hra, na který dále navazuje definice sázky a hry a další pojmy související s oborem herního práva. Definice tohoto pojmu není nic jednoduchého, protože nemůžeme brát v úvahu pouze východiska právní, ale také filozofická. Filosofické pojetí hry je samozřejmě v porovnání s tím právním širší. Z hlediska právního je totiž sázka nebo hra jen druhem filosofického pojetí slova hra.⁹

Již od středověku rozlišujeme několik základních typů her:

- hry znalostní nebo dovednostní – u těchto her výsledek závisí na znalosti či dovednosti hráče (sportovní hry atd.)
- hry náhodné – výsledek závisí na náhodě (ruleta, bingo atd.)
- hry smíšené – kombinace dvou předchozích typů, výsledek tedy zčásti závisí na náhodě a zčásti na umění hráče (poker, odhad výsledku budoucí události).¹⁰

Hry, které závisí zcela nebo především na náhodě a které jsou současně hrány za úplatu za účelem získání peněžité výhry, označujeme také jako hry hazardní. Především právě tyto hazardní hry byly v minulosti terčem zákonných regulací a nejinak je tomu i dnes. Dnešní zákonná úprava se vztahuje především k takovýmto hrám a právě tato úprava bude v této bakalářské práci rozebírána. Abychom se mohli zabývat dnešní úpravou hry, je potřeba si i v této kapitole na začátek ujasnit některé historické souvislosti, na kterých se dnešní úprava zakládá.

---

⁹ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 14.

¹⁰ Tamtéž, s. 14-15.

Předchůdce našeho občanského zákoníku, rakouský občanský zákoník ABGB z roku 1811¹¹, upravoval pojem sázky a hry zcela opačně oproti výše zmíněnému filosofickému pojetí. Ve svém ustanovení § 1272 totiž ve vztahu k pojmu hra definoval, že každá hra je druhem sázky a všechna právní ustanovení pro sázky platí také pro hry. Vysvětlení pro tento paradox je jednoduché – rozdílnosti v pojetí sázky a hry ve filosofickém a právním chápání jsou dány specifickou funkcí práva, které funguje jako nástroj úpravy společenských vztahů. Právo se společenskými hrami obecně nezabývá. Nejedná se totiž o natolik podstatné vztahy, aby byla vyžadována zákonná regulace. Zmíněné pojetí ABGB platilo na území českého státu až do roku 1950, kdy se objevil nový občanský zákoník, a na který navázal už plně socialistický zákoník z roku 1964. Tyto dvě kodifikace se vyznačovaly značně nejasnou koncepcí celého problému sázky a hry, kdy první ze zmíněných zákonů pouze znejasnil předchozí srozumitelnou právní úpravu sázky a hry, načež druhý zákoník v těch dobách tento tzv. buržoazní přežitek zcela ignoroval a na úpravu sázek a her zcela rezignoval. Dnešní úprava po novele občanského zákoníku z roku 1991 se bohužel vrací pouze k úpravě z roku 1950, kdy zavádí některá ustanovení o sázce a hře, ale komplexně danou problematiku nedefinuje, a má tak daleko ke komplexnímu pojetí tehdejšího ABGB.¹²

Ale abychom se vrátili ke slovu hra, je pro naše účely praktické podívat se do právního slovníku. Hra může být buď jednostranná. V takovém případě jedna strana slibuje straně druhé určité dohodnuté plnění v závislosti na výsledku hry, přičemž tato hra má jasně stanovená pravidla. Druhou formou je hra dvoustranná, kdy si více stran slibuje v závislosti na výsledku hry různá plnění a protiplnění. Na rozdíl od sázky však hra vyžaduje od účastníků vlastní zapojení, účastenství osoby. Nezáleží na tom, zda se jedná o činnost duševní nebo fyzickou. Pro účely zákona je pak důležité vymezení výše uvedených her hazardních, u kterých je výsledek hry závislý zásadně na štěstí. Dalšími zvláštními kategoriemi her, se kterými zákon pracuje, jsou například tzv. spotřebitelské

---

¹¹ Všeobecný zákoník občanský, německy Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesammten Deutschen Erbländer der Österreichischen Monarchie. Dále jen ABGB.

¹² KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 18-21.

hry, ale těmi se budeme zabývat až později. Zákonem nejsou upravovány tzv. „čisté hry“ jakožto hry sportovní a dětské, kdy není vyžadována žádná míra státní regulace.¹³

1.2.2 Sázka

Z filosofického pojetí je sázka druhem hry, hra je tudíž pojmem širším. Opačnou právní koncepcí vyplývající z ABGB a právním a filosofickým pojetím vztahu sázky a hry jsme se již zabývali v předcházející podkapitole věnované hře.

Stejně jako hru ji dělíme na sázku jednostrannou a dvoustrannou. Základním znakem sázky je protichůdné tvrzení stran o tom, zda určitá událost nastane nebo existuje (existovala). Dvoustranná sázka je tedy smlouva, ve které se jedna strana zavazuje plnit druhé straně v případě, že se vyplní či prokáže nepravdivost jejího tvrzení vztahující se k předmětné události. Předmětná událost se také někdy nazývá sázková událost. Sázku můžeme taky někdy přirovnat jako spor dvou stran o výsledek spojený se slibem jakési dohodnuté pokuty, kterou platí poražený.¹⁴

1.2.3 Los

Stejně jako předchozí dva základní pojmy, ani pojem los není zákonem výslovně definován. Nelze tudíž jednoznačně určit, čím se los odlišuje od sázky a hry. Většina autorů odborných publikací o herním právu se tímto specifickým pojmem příliš nezabývá. Považuje jej za obecně známý, respektive pro fungování herního práva nedůležitý. Legislativce vzhledem k občanskoprávní úpravě nejspíše považuje los za něco od sázky a hry odlišného, je ovšem na něj nutné nahlížet zákonnou úpravou identicky.

Úprava losu v ABGB, ze které vychází občanskoprávní úprava losu z roku 1950 (tedy i dnešní úprava), se tomuto pojmu věnovala ve svém § 1273, ve kterém stanovila:

---

¹³ HENDRYCH, D. a kol. *Právní slovník*. 2009, s. 216.

¹⁴ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 24.

„Los mezi soukromými osobami, směřující k sázce nebo hře, posuzuje se podle předpisů ustanovených pro sázky nebo hry. Má-li však býti losem rozhodnuto o dělení, volbě nebo rozepři, uplatní se při tom práva ostatních smluv.“¹⁵

Původní úprava tedy vycházela z myšlenky, že los je pojmem vícevýznamovým a jeho úprava se liší podle toho, zda se jedná o los spojený se sázkou a hrou, nebo který se týká úpravy jiné (například se dle něj rozhoduje o volbě). Převedením úpravy do občanskoprávního předpisu v roce 1950 však tento význam zmizel a smyslu původního ustanovení nebylo naplněno.

Losem je dle právní vědy věc, například umělohmotný žeton nebo listina, která dokládá uzavření smlouvy o hře nebo sázce. Případná výhra se pak nárokuje právě tímto losem. Los tedy není rovnocenným vztahem na úrovni sázky a hry, ale atributem, který je součástí určité hry či sázky.¹⁶

Zmíněné druhé pojetí losu zmíněné výše, kdy je los používán dle zásad spravedlnosti či technického zjednodušení k výběru z různých možností, se však los používá v přítomnosti i nadále. V českém právním řádu jsou ustanovení pracující na základě výběru losem přítomny v poměrně velkém množství zákonů. Zde se však nejedná o los jako doklad respektive věc dokládající smlouvu o sázce či hře, ale o volbu toho, kdo má získat určitou funkci, určitou výhodu atd. Jedná se například o ustanovení v zákonu volebním, zákonu o soudech a soudcích nebo zákoník práce atd.

Jak bylo zmíněno výše, původní ABGB toto druhé pojetí losu z působnosti režimu hry a sázky vylučoval, nyní však i pro takový los platí shodný režim. Všechny tyto zákonné úpravy losu jsou však úpravou zvláštní a samozřejmě se tak nelze odvolávat na soudní nevymahatelnost takového losu.¹⁷

---

¹⁵ § 1273 ABGB.

¹⁶ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 27-29.

¹⁷ Tamtéž, s. 29-30.

1.2.4 Loterie

Loterie jsou dalším důležitým pojmem pro objasnění zákonné úpravy. Na rozdíl od sázky nebo hry jsou loterie pojmem používaným ve veřejnoprávní úpravě a zde se také zákonná úprava snaží tento pojem definovat. Definici loterie nalezneme v zákoně č. 202/1990 Sb., loterním zákoně¹⁸, kterým se budeme zabývat v celé bakalářské práci, neboť se jedná o předpis zcela základní pro danou problematiku. Je důležité zmínit, že definice obsažená ve zmíněném zákoně je notně nepřehledná, neboť je složená a je obsažena ve více ustanoveních. Tato ustanovení jsou navíc formálně i obsahově značně nelogická, proto se také definice loterií stává interpretačně enormně složitou. V loterním zákoně jsou prakticky definovány dva okruhy různých her, pro které jsou společným definičním rámcem odst. 1,2 a 5 v § 1 loterního zákona.¹⁹

Zjednodušeně můžeme říct, že v prvním okruhu se jedná o hry, které můžeme považovat za „standardní“ loterie a jiné podobné hry. Mohou být provozovány nahodile či jako podnikání a podléhají povolení nebo státnímu pověření. V loterním zákoně jsou tyto hry dále rozčleňovány na jednotlivé druhy, zejména v § 2 a v § 50 odst. 3.

V druhém okruhu pak jde o hry, kterými se zabývá odst. 5 § 1 loterního zákona. Tyto hry označujeme jako spotřebitelské soutěže a mají za cíl podporovat podnikání, jedná se tedy o součást marketingu provozující společnosti. Nesmí však dosahovat úrovně tzv. spotřebitelských loterií, které jsou zákonem výslovně zakázány a definovány ve zmíněném ustanovení. Pro provoz spotřebitelských soutěží je nutné pouze splnit oznamovací povinnost, která vyplývá z předmětného ustanovení v návaznosti na vyhlášku Ministerstva financí ČR č. 315/1999 Sb.²⁰

Obecnou definici pojmu loterie můžeme najít po novele účinné od letošního roku v odst. 2 § 1 loterního zákona, kde se můžeme dočíst, že se jedná o hru, jíž se účastní dobrovolně fyzická osoba, která zaplatí určitý vklad, tedy sázku, a jehož návratnost se účastníkovi nezaručuje. Lze tedy dovodit, že loterií v tomto smyslu

---

¹⁸ Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů. Dále jen loterní zákon.

¹⁹ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 39.

²⁰ Tamtéž, s. 40-41.

například není případ, kdy je uspořádán zájezd s možností výhry v loterii, a cena lístku do takovéto loterie je přímo obsažena v ceně zájezdu, přičemž každý je spolu se zájezdem povinen koupit si i los, neboť zde chybí předmětný prvek dobrovolnosti.²¹

Loterie musí mít stanoveny tzv. herní plán, který stanovuje provozovatel a jedná se v podstatě o předem stanovené herní podmínky loterie. Aby určitá hra spadala pod pojem loterie vymezený zákonem, není podstatné, jakými prostředky se hra uskutečňuje, zda mechanickými, elektromechanickými nebo elektronickými.

Již jsme si vymezili loterie spadající do tzv. prvního a druhého okruhu, je však důležité zmínit i další dělení, se kterým zákon pracuje. Toto dělení se týká pouze tzv. prvního okruhu. Hry zde spadající dělíme v základním členění na hry výslovně pojmenované a hry výslovně nepojmenované. **Hry výslovně pojmenované** jsou vyjmenovány v § 2 loterního zákona a s novelou od letošního roku přibyly i některé druhy loterií dříve neupravené. Můžeme je obecně rozdělit na loterie v užším smyslu, sázkové hry a tomboly.²² Existují i podrobnější dělení, ta zde však vzhledem k rozsahu práce nebudou uvedena. Není také potřeba strojově citovat zákon, proto budou jednotlivé druhy jen stručně představeny. Jako **loterie** (v užším smyslu) můžeme označit následující hry:

- loterie peněžité nebo věcné (dle druhu výhry), při nichž je provozovatelem dle herního plánu vydán určitý počet losů s pořadovými čísly, každý za stejnou cenu (§ 2 písm. a));
- číselné loterie, které jsou charakteristické tím, že není znám počet hráčů ani výše výhry (§ 2 písm. c));
- okamžité loterie, především stírací, kdy se účastník dozví výhru či nevýhru bezprostředně po zakoupení losu (§ 2 písm. d));

---

²¹ DVOŘÁK, T. Zákon o loteriích a jiných podobných hrách. 2006, s. 19.

²² KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 42-45.

- loterie, které jsou provozovány pomocí různých telefonických či jiných samoobslužných zařízení – „samoobslužné“ nebo „telefonní“ loterie (§ 2 písm. j)).²³

Sázkové hry zákon vyčleňuje následovně:

- tzv. podílové sázky, kdy je výhra závislá na uhodnutí určitých sportovních výsledků nebo závodů a zároveň záleží při určování výše výhry na počtu výherců v poměru k celkové výši vkladů respektive výher stanovených herním plánem (§ 2 písm. f));
- tzv. kursové sázky, kdy je výhra závislá stejně jako v předchozím případě na uhodnutí sportovních výsledků či obdobných událostí, které neodporují etickým a mravním principům, ale výhra je závislá pouze na určeném výherním poměru, ve kterém byla sázka přijata (§ 2 písm. h));
- tzv. dostihové sázky, výhra může být v tomto případě stanovena jedním z obou výše uvedených způsobů (§ 2 písm. k));
- sázkové hry, které lze považovat za kombinaci sázkových her a loterií, kdy se losování provádí veřejně a jsou provozované pomocí zvláštního druhu žetonů s kombinací patnácti čísel v číselné řadě od jedné do devadesáti, tzv. „bingo“ (§ 2 písm. g));
- sázkové hry provozované v kasinech, např. ruleta, kostky atd. (§ 2 písm. i));
- turnajové nebo hotovostní sázkové hry provozované za pomoci karet – stolní hry nebo prostřednictvím zařízení obsluhovaným přímo sázejícím, např. Internetu (§ 2 písm. m));
- sázkové hry provozované pomocí výherního hracího přístroje (§ 2 písm. e));
- sázkové hry provozované pomocí interaktivního herního terminálu (§ 2 písm. l));
- sázkové hry provozované pomocí lokálního herního systému (§ 2 písm. n)).²⁴

Samostatnou kategorií vyčnívající z obou předchozích hlavních skupin jsou tzv. **tomboly**. Jejich charakteristikou je můžeme přiřadit k loteriím, přičemž tak činí i

---

²³ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 42-43.

²⁴ Tamtéž, s. 43-44.

zákonodárce systematikou dělení ve zmiňovaném § 2 loterního zákona, když je zařadil do písm. b) právě mezi první jmenovanou část, tedy loterie. Vyznačují se tím, že výhry v loteriích jsou věcné ceny, tedy movité věci a nikoliv peníze. Losy na tombolu jsou prodávány v den slosování, stejně tak i výhry jsou vydávány stejný den hned na místě po daném slosování. Jsou často využívány ke zpestření společenských akcí, např. plesů, přičemž jejich účelem není dosahování ekonomického zisku provozovatele.²⁵

Při pohledu na uvedené dělení se situace ohledně vymezování pojmů z oblasti hazardních her mírně komplikuje. Loterie totiž označujeme jednak jako všechny hazardní hry, kdy je takto pojmenovává loterní zákon jako veřejný předpis, jednak je můžeme vymezit jako část hazardních her výslovně pojmenovaných vyjmenovaná výše. Pro účely této bakalářské práce se bude dále loteriemí myslet první širší okruh her, tedy hazardní hry upravené loterním zákonem, pokud nebude uvedeno jinak.

Hry výslovně nepojmenované někdy nazýváme jako tzv. ostatní hazardní hry. Možnost jejich povolení je dána § 50 odst. 3 loterního zákona, který říká, že Ministerstvo financí ČR může povolit i loterie a jiné podobné hry zákonem neupravené, pokud budou v povolení upraveny podmínky jejich provozování.²⁶

Druhým okruhem loterií, ve kterém jsou obsaženy spotřebitelské soutěže a jejich zakázaná kategorie spotřebitelských loterií, jsme se již zabývali výše.

1.3 Občanskoprávní úprava her a sázek

Tato kapitola má za úkol stručně shrnout úpravu sázky a hry v českém soukromém právu. Historické souvislosti mající vliv na dnešní občanskoprávní úpravu jsme již zmínili v předchozích kapitolách, především co se návaznosti dnešní úpravy na historický ABGB týče. Současná soukromoprávní úprava, jak již bylo řečeno, základní pojmy rozebíraného tématu nedefinuje. Z funkčního hlediska se však jimi, a to konkrétně v občanském zákoníku v platném znění²⁷ v hlavně osmnácté, zabývá. Vedle

---

²⁵ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 44-45.

²⁶ § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

²⁷ Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Dále jen občanský zákoník.

této stávající úpravy se tato kapitola zaměří i na úpravu obsaženou v novém občanském zákoníku, který již byl schválen.

Sázka a hra mají z hlediska práva formu smluv, a protože nejsou občanským zákoníkem podrobně upraveny, jedná se o tzv. smlouvy neupravené dle § 51 občanského zákoníku. I ty se však řídí obecnou úpravou závazkových právních vztahů dle tohoto zákona, včetně ustanovení o relativní a absolutní neplatnosti takovýchto právních úkonů.²⁸ Konkrétně se sázkou a hrou současný občanský zákoník zabývá pouze ve dvou ustanoveních, které mají následující podobu:

„Hlava osmnáctá: Sázka a hra

§ 845

(1) Výhry ze sázek a her nelze vymáhat; vymáhat nelze ani pohledávky z půjček, poskytnutých vědomě do sázky nebo hry. Takové výhry a pohledávky nelze ani platně zajistit.

(2) Los se posuzuje jako sázka nebo hra.

§ 846

Ustanovení § 845 neplatí, jde-li o výherní podnik, který provozuje stát nebo který byl úředně povolen.“²⁹

Obecně jsou výhry ze sázek a her dle § 845 tzv. **naturální obligace**, to znamená, že takové závazky sice reálně existují, ale nelze je soudně či jinak s pomocí jiného státního orgánu vymáhat. Jsou tedy platné, postrádají však vynutitelný nárok. Pokud však dlužník plní z titulu naturální obligace, nelze následně po výherci takové plnění vymáhat zpět, např. žalobou na bezdůvodné obohacení. Stejně tak, jako nelze vymáhat výhry z her a sázek, nelze také vymáhat pohledávky z půjček vědomě poskytnutých za účelem hry a sázky. Aby dané ustanovení nemohlo být obcházeno, zákon stanovuje i zákaz zajištění zmíněných výher a půjček. Z občanského zákoníku dále v jeho dalších ustanoveních vyplývá, že zmiňované výhry a pohledávky z půjček nelze ani právoplatně

---

²⁸ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 23.

²⁹ § 845 a § 846 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku.

převést na jiného, ani je nelze jednostranně započíst.³⁰ Odst. 2 předmětného paragrafu se pak zabývá losem, který jsme však již charakterizovali dříve.

Pro tuto bakalářskou práci je však zásadní výjimka uvedená v § 846 občanského zákoníku, který předchází odstavce popírá za splnění podmínky, že daná sázka či hra byla uzavřena s provozovatelem, kterému tato činnost byla úředně povolena. Je ovšem pravdou, že pojem „výherní podnik“ v tomto ustanovení použitý je interpretačně nesystémový. Definice pojmu podnik totiž spadá pod zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, který však má naprosto odlišný význam, než je zde zákonodárcem zamýšlen. „Výherní podnik“ v tomto případě interpretujeme ne jako právnickou osobu nebo dokonce věc hromadnou, ale jako podnikatelskou činnost spočívající v provozování sázky a hry, která je úředně povolena.³¹

Další částí občanského zákoníku, která se okrajově dotýká sázek a her, je úprava spotřebitelských smluv, která však v souvislosti právě s touto problematikou zavedla chybou zákonodárce další nepřesnosti v pojmech. V § 53 odst. 8 písm. f) totiž operuje s pojmem „spočívající ve hře nebo loterii“, přičemž občanský zákoník standardně používá pojem sázka a hra. Loterie je v českém právním řádu ryze veřejnoprávní pojem, proto je takové ustanovení vskutku nesystémové. Lze jej však interpretovat tou formou, že loterie je jen druhem hry, tedy ji nelze považovat za cokoli jiného nežli právě hru. Předmětné problematické ustanovení z věcného hlediska upravuje výjimku, kdy spotřebitel svého práva odstoupit od smlouvy v případě jejího uzavření za pomocí prostředků komunikace na dálku nemůže využít, pokud se jedná o sázku či loterie (respektive sázku či hru).

Další občanskoprávní předpisy se zabývají úpravou sázky a hry pouze okrajově, zmínit však můžeme např. zákon o nadacích a nadačních fondech, kdy nadace sice nesmí zásadně podnikat, výjimku z tohoto pravidla však tvoří mimo jiné pořádání loterií a tombol.³²

---

³⁰ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 26-27.

³¹ Tamtéž, s. 30.

³² Tamtéž, s. 32-33.

Nový občanský zákoník, zákon č. 89/2012 Sb., byl již vyhlášen ve sbírce zákonů dne 22. března 2012 a je jej tudíž rozumné z hlediska tématu bakalářské práce stručně zhodnotit. Nový občanský zákoník má zakotvenou účinnost ke dni 1. 1. 2014. Je v něm přítomna obsáhlejší úprava, nežli v nyní účinném občanském zákoníku. Sázku a hru upravuje v § 2873-2883 ve svém Díle 15 jako závazky z odvážných smluv, tedy aleatorních, pod které sázky a hry spadají. Nový zákoník se zabývá i některými okrajovými problémy, kdy například ve svém § 2880 zakotvuje, že ustanovení o sázce se nepoužijí, pokud byla smlouva uzavřena na komoditní burze, regulovaném trhu nebo mnohostranném obchodním systému, respektive se jedná o investiční nástroj.³³

---

³³ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, účinný od 1. 1. 2014.

1.4 Veřejnoprávní úprava sázek a her

V této kapitole se bakalářská práce bude zabývat jen nejdůležitějšími souvislostmi provázejícími hazardní hry. Nejprve se stručně zaměří na povolování těchto her a následně se podrobněji podívá na režim provozování.

Přestože jsou sázky a hry především vztahy soukromoprávní, značná část předpisů upravující tyto vztahy pochází z veřejnoprávní sféry. Tato skutečnost vyplývá z již několikrát zmiňované společenské potřeby určitou skupinu sázek a her ve veřejném zájmu regulovat. Veřejnoprávní regulace tedy nedopadá na všechny sázky a hry jako se tomu děje u výše popsané občanskoprávní úpravy těchto vztahů, nýbrž jen na jejich specifickou část, kdy účast na nich je přístupná veřejnosti a které jsou provozovatelem uskutečňovány jako podnikání, ať už jako jeho hlavní činnost nebo jen v souvislosti s podnikáním. Veřejnoprávní úprava je spojena s tzv. metodou veřejnoprávní regulace, pro kterou je typická na rozdíl od soukromého práva nerovnost subjektů. V případě veřejného práva je jedním subjektem orgán veřejné moci, který je nadřazen subjektu druhému a může autoritativně rozhodovat o jeho právech a povinnostech.³⁴

Jak již bylo zmíněno u dřívější charakteristiky loterie, základním pramenem práva pro tuto oblast je loterní zákon. Jak už název této kapitoly napovídá, jedná se především o předpis veřejnoprávní, některá jeho ustanovení však mohou mít i povahu soukromoprávní. Příkladem může být ustanovení § 12 tohoto zákona, dle kterého lhůta pro uplatnění výhry u provozovatele loterie musí být stanovena mezi 30. a 90. dnem po slosování. Po uplynutí této lhůty, respektive pokud výherce právo v této lhůtě neuplatní, toto právo na výhru zaniká.³⁵

V následující podkapitole se bakalářská práce shrne obecnou problematiku povolování hazardních her včetně toho, kdo a za jakých podmínek může tyto hry provozovat.

---

³⁴ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 34-35.

³⁵ § 12 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

1.4.1 Povolování hazardních her

Povolování hazardních her upravuje zmíněný loterní zákon. Česká právní úprava je založena na **principu generálního zákazu** provozování takových her. Z tohoto generálního zákazu jsou však vyňaty případy, které upravuje loterní zákon. Základní předpoklady pro takovouto výjimku jsou nastíněny už v § 1 odst. 7 loterního zákona takto:

- provozovatelem je právnická osoba,
- provozovatel má sídlo na území České republiky,
- provozovateli bylo vydáno povolení k provozování loterií oprávněným orgánem.³⁶

Tyto podmínky jsou však jen obecným nastíněním podrobnější úpravy institutu povolování hazardních her. Podmínky, které jsou nutné k vydání povolení, dělíme na podmínky **obecné**, které zásadně musí splnit vždy všichni provozovatelé žádající o povolení, a podmínky specifické neboli **zvláštní**, které je nutné splnit pouze pro určité typy her. Pokud tyto dodatečné zvláštní podmínky nejsou stanoveny, musí provozovatel splnit pouze podmínky obecné.

Povolení k provozování her vydávají následující orgány státní správy:

- Ministerstvo financí ČR,
- krajské úřady,
- obecní úřady.³⁷

To, který orgán je oprávněn vydávat které povolení (dle druhu her), stanoví loterní zákon. Předmětný zákon stanovuje tři režimy vzniku oprávnění k provozování her. Jedná se o režim ohlašovací, režim povolovací a režim koncesní, které budou popsány níže.

---

³⁶ § 7 odst. 1 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

³⁷ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 52.

1.4.1.1 Obecné základní podmínky

Obecné základní podmínky kladené na žadatele o povolení již byly zmíněny, zde však budou podrobněji rozebrány. Obecné podmínky, které lze i snadno předpokládat, jsou stanoveny v odst. 2 § 4 loterního zákona. Dle něj smí být povolení vydáno pouze v případě, že provozování hry je v souladu s jinými právními předpisy, nenarušuje veřejný pořádek a je také technicky zajištěno. Je zároveň nutné zabezpečit a zaručit řádné provozování.³⁸

Základním předpokladem pro vydání povolení provozovat hry a sázky je, že žadatelem je právnická osoba ve formě **akciové společnosti, která má sídlo na území České republiky**. Tato akciová společnost navíc musí splňovat podmínku, že veškeré její akcie jsou na jméno (příčemž pokud je vlastníkem těchto akcií další akciová společnost, ta pak také musí mít veškeré akcie na jméno), a akciová společnost má zákonem stanovený minimální základní kapitál. Současně se nesmí jednat o právnickou osobu se zahraniční majetkovou účastí nebo právnickou osobu, ve které má taková společnost majetkovou účast (to však neplatí u provozování hazardních her kasinového typu dle § 2 písm. i) loterního zákona. Základní kapitál akciové společnosti nesmí klesnout pod stanovenou hodnotu po celou dobu platnosti vydaného povolení a zároveň je nutné, aby byl splacen pouze peněžitými vklady. V tabulce níže jsou stanoveny jednotlivé minimální výše základního kapitálu akciové společnosti provozující daný druh hry. Kromě akciové společnosti může některé druhy her provozovat i stát (které je stanoveno zákonem). Zásadní výjimkou z pravidla této povinné právní formy tvoří vzhledem ke své funkci a společenské užitečnosti **tomboly**, pro které není stanovena žádná povinná forma právnická osoby a taktéž ani minimální výše základního kapitálu.³⁹

---

³⁸ § 4 odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

³⁹ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 47-49.

Tab. 1: Přehled výše základního kapitálu u jednotlivých her⁴⁰

Druh hry	Ustanovení	Minimální výše základního kapitálu	Poznámka
Peněžité nebo věcné loterie	§ 2 písm. a)	100 000 000 Kč	Původ finančních prostředků musí být prokázán.
Tomboly	§ 2 písm. b)	Není určen	Žádná povinná forma PO.
Číselné loterie	§ 2 písm. c)	100 000 000 Kč	Původ finančních prostředků musí být prokázán.
Okamžité loterie	§ 2 písm. d)	100 000 000 Kč	Původ finančních prostředků musí být prokázán.
Hazardní hry na VHP⁴¹	§ 2 písm. e)	30 000 000 Kč	Akc. spol. založená k provozování her na VHP
Podílové sázky	§ 2 písm. f)	100 000 000 Kč	Původ finančních prostředků musí být prokázán.
Hry typu bingo	§ 2 písm. g)	30 000 000 Kč	Akc. spol. založená k provozování těchto her
Kursově sázky	§ 2 písm. h)	100 000 000 Kč	Původ finančních prostředků musí být prokázán.
Kasinové hazardní hry	§ 2 písm. i)	100 000 000 Kč	Původ finančních prostředků musí být prokázán.
Hazardní hry na různých zařízeních	§ 2 písm. j)	100 000 000 Kč	Původ finančních prostředků musí být prokázán.
Dostihové sázky	§ 2 písm. k)	10 000 000 Kč	Státem pověřená a.s.
Hazardní hry na IVL⁴²	§ 2 písm. l)	100 000 000 Kč	Původ finančních prostředků musí být prokázán.
Karetní hazardní hry	§ 2 písm. m)	100 000 000 Kč	Původ finančních prostředků musí být prokázán.
Hazardní hry na LLM⁴³	§ 2 písm. n)	100 000 000 Kč	Původ finančních prostředků musí být prokázán.
Ostatní hazardní hry	§ 50 odst. 3	100 000 000 Kč	Původ finančních prostředků musí být prokázán.

⁴⁰ Upraveno dle § 4 odst. 6-9 zákona č. 202/1990, o loteriích a jiných podobných hrách.

⁴¹ Výherní hrací přístroje, dále také „VHP“.

⁴² Interaktivní videoloterní terminály, dále také „IVL“.

⁴³ Lokální loterní systém, dále také „LLM“.

Další obecnou podmínkou, kterou žadatel o povolení musí splňovat, je podmínka **bezúhonnosti** takového subjektu. Ještě minulý rok se tato podmínka vztahovala pouze na fyzické osoby, které u provozovatele zaujímají rozhodující postavení, nyní se však v kontextu uzákonění trestní odpovědnosti právnických osob k letošnímu roku spolu s novelou loterního zákona vztahuje i na osoby právnické. Osoby v rozhodujícím postavení jsou fyzické osoby, které jsou statutárním orgánem provozovatele nebo jsou jeho členy, anebo pokud mají ve společnosti majetkové podíly, tedy jsou zejména akcionáři. Nová podmínka týkající se právnické osoby a její bezúhonnosti platí pro právnické osoby, která je akcionářem nebo společníkem žadatele. Navíc i její statutární orgány jakožto fyzické osoby musí svou bezúhonnost dokládat.

Co se myslí bezúhonností stanovuje loterní zákon v § 4a, který tuto podmínku upravuje. Podmínka není porušena vždy, když je žadatel pravomocně soudem odsouzen. Jsou zde zákonem stanovena mírnější kritéria posuzování bezúhonnosti. Bezúhonnost se ztrácí, pokud je daná osoba pravomocně odsouzena za úmyslný trestný čin nebo za trestný čin, který nějakým způsobem souvisí s loteriemi. U fyzických osob navíc takovéto odsouzení musí být nepodmíněné v minimální délce trvání jednoho roku. Zda můžeme toto opatření považovat za dostačující je však již otázkou složitější.⁴⁴

Následující obecnou podmínkou při žádosti o povolení je podmínka již úzce související s financemi. Jedná se o složení tzv. „**jistoty**“. Jedná se o peněžní sumu stanovenou zákonem, kterou je povinen žadatel složit na zvláštní účet u banky nebo spořitelního družstva. Tento institut jistoty zajišťuje ochranu veřejných zájmů a ochranu účastníků her před neúspěšnými provozovateli hazardních her. Z jistoty se pak hradí závazky, které provozovatel jako dlužník není schopen plnit. Jedná se především o pohledávky vůči státu a vůči výhercům. Z jistoty se vždy přednostně hradí pohledávky státu respektive obcí a to vždy v poměrné části, pokud je takových pohledávek více, až poté následuje vyplacení výherců (v případě více závazků zase v poměrné výši).⁴⁵

---

⁴⁴ § 4a zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

⁴⁵ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 55.

Povinnost skládat jistotu není stanovena u tombol a dostihových sázek (písm. b) a k) § 2 loterního zákona). Jistoty u jednotlivých druhů her jsou uvedeny v následující tabulce:

Tab. 2: Přehled výše jistoty u jednotlivých her⁴⁶

Druh hry	Ustanovení	Výše jistoty
Peněžité nebo věcné loterie	§ 2 písm. a)	50 000 000 Kč
Tomboly	§ 2 písm. b)	žádná
Číselné loterie	§ 2 písm. c)	50 000 000 Kč
Okamžité loterie	§ 2 písm. d)	50 000 000 Kč
Hazardní hry na VHP	§ 2 písm. e)	2 000 000 Kč
Podílové sázky	§ 2 písm. f)	5 000 000 Kč
Hry typu bingo	§ 2 písm. g)	5 000 000 Kč
Kurové sázky	§ 2 písm. h)	10 000 000 Kč
Kasínové hazardní hry	§ 2 písm. i)	20 000 000 Kč
Hazardní hry na různých zařízeních	§ 2 písm. j)	5 000 000 Kč
Dostihové sázky	§ 2 písm. k)	žádná
Hazardní hry na IVL	§ 2 písm. l)	50 000 000 Kč
Karetní hazardní hry	§ 2 písm. m) bod 1	20 000 000 Kč
Karetní hazardní hry	§ 2 písm. m) bod 2	50 000 000 Kč
Hazardní hry na LLM	§ 2 písm. n)	50 000 000 Kč
Ostatní hazardní hry	§ 50 odst. 3	50 000 000 Kč

⁴⁶ Upraveno dle § 4b zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

Posledním obecným předpokladem pro vydání povolení je vytvoření tzv. **herního plánu**. Herní plán jsou předem vytvořená herní pravidla, dle kterých se hra hraje. Dal by se přirovnat ke smluvním podmínkám, které hrající strana před hraním automaticky přijímá (podobně jako v obchodním právu tzv. obchodní podmínky). Herní plán tak dává právnímu vztahu mezi provozovatelem a hráčem určitý právní obsah. Herní plán se při povolování schvaluje orgánem veřejné moci, tudíž má silnější charakter než např. obchodní podmínky. Z toho vyplývá i následná nemožnost provozovatele si herní plán svévolně měnit, vždy musí znovu žádat povolující orgán o schválení. Ten také může herní plán přiměřeně měnit či stanovovat bližší podmínky, a to i u již vydaného povolení, pokud tak vyžaduje řádné provozování loterie či veřejný zájem.⁴⁷

1.4.1.2 Režimy povolování

Nejběžnějším způsobem povolování hazardních her je tzv. **režim povolovací**. Ten se vyznačuje tím, že pokud žadatel splní obecné podmínky popsané výše a zároveň i zvláštní podmínky kladené na některé druhy her, má po předložení žádosti o vydání povolení příslušnému povolujícímu orgánu na takové povolení právní nárok. Které hazardní hry spadají pod režim povolovací ukazuje přehledně následující tabulka, včetně toho, na jakou dobu je takové povolení maximálně vydáváno:

Tab. 3: Přehled her spadajících pod režim povolovací včetně maximální délky povolení⁴⁸

Druh hry	Ustanovení	Časové omezení povolení
Peněžité nebo věcné loterie	§ 2 písm. a)	Neomezeno
Tombole	§ 2 písm. b)	Neomezeno
Číselné loterie	§ 2 písm. c)	Neomezeno
Okamžité loterie	§ 2 písm. d)	Neomezeno

⁴⁷ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 56-57.

⁴⁸ Upraveno dle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

Hazardní hry na VHP	§ 2 písm. e)	Max 1 rok
Kurové sázky	§ 2 písm. h)	Max 10 let
Kasinové hazardní hry	§ 2 písm. i)	Max 10 let
Hazardní hry na různých zařízeních, pokud spočívají v loterii	§ 2 písm. j)	Neomezeno
Dostihové sázky	§ 2 písm. k)	Neomezeno

Nyní je ještě potřeba zmínit konkrétní povolující orgány, ke kterým je nutné žádost směřovat. U tombol do 50 000 Kč a věcných loterií do 200 000 Kč jsou povolujícími orgány místně příslušné obecní úřady. U ostatních loterií, tedy her dle § 2 písm. c), d) a j), či zmíněných loterií nad výše uvedenou částku, je povolujícím orgánem Ministerstvo financí. Zákon dále u těchto her stanovuje další konkrétní podmínky, které musí být pro vydání povolení dodrženy (např. orgán povolení nevydá, pokud je účelem loterie nebo tomboly krytí výdajů na pořádání zábavy, na které nebylo vybíráno vstupné, atd.).⁴⁹

U povolování hazardních her provozovaných na výherním hracím přístroji (§ 2 písm. e) loterního zákona) je povolujícím orgánem obecní úřad, pokud se jedná o povolování v jeho územním obvodu, krajský úřad v situaci, kdy má být provozovatelem obec, anebo Ministerstvo financí ČR v případě, že se jedná o výherní hrací přístroj, který je provozovaný v kasinu, nebo o přístroj, který je na cizí měnu. Zákon u těchto her opět stanovuje další konkrétní podmínky, které musí být splněny, jako je předložení osvědčení vydané autorizovanou osobou o zajištění odborného servisu a provozuschopnosti VHP nebo uvést jméno osoby (jména osob), která bude zodpovědná za zákaz vstupu osob mladších 18 let do herní místnosti.⁵⁰

Kurové sázky dle § 2 písm. h) povoluje Ministerstvo financí. Zajímavostí je, že zákon nestanovuje pro tuto hru kromě obecných žádné další konkrétní podmínky, ale nechává stanovení dalších podmínek na uvážení povolujícího orgánu (tedy

⁴⁹ § 6 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

⁵⁰ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 58.

ministerstva), které je v povolení uvede. Žadatel již nemusí uvádět jmenovitý seznam vedoucích sázkových kanceláří a osob, které jsou oprávněné přijímat sázky. V povolení je vedle dalších podmínek a herního plánu stanoveno mimo jiné to, kde budou umístěny jednotlivé sázkové kanceláře. U tzv. kasinových her (§ 2 písm. i)) platí prakticky totéž, tj. zákonem nejsou stanoveny konkrétnější podmínky pro vydání povolení (ale mohou být stanoveny jako součást tohoto povolení) a povolujícím orgánem je Ministerstvo financí. Kasino však musí splňovat povinnosti kladené na něj loterním zákonem, tj. používat speciálně označené žetony a hlavně musí být vybaveno monitorovacím a zabezpečovacím systémem.⁵¹

Povolení dostihových sázek dle § 2 písm k) je zákonem velice stručně upraveno. Povolujícím orgánem je opět Ministerstvo financí a žadatel musí doložit splnění obecných podmínek.⁵²

Koncesní režim se od povolujícího liší tím způsobem, že i přes splnění podmínek žadatele není na vydání povolení právní nárok. Záleží tedy na uvážení příslušného orgánu, zda povolení vydá či nikoliv. Příslušným povolujícím orgánem je v případě koncesního režimu pouze Ministerstvo financí ČR. Je pravdou, že zákon i toto koncesní oprávnění označuje chybně jako povolení, z hlediska způsobu vydávání závislém na uvážení rozhodujícího orgánu se však jedná o způsob koncesní, stejně jako je tomu např. u vydávání koncesovaných živností. Ve vydaném povolení ministerstvo konkrétně stanoví provozovateli jednotlivé podmínky, které musí při své činnosti splňovat. Tyto podmínky jsou stanoveny především s ohledem na konkrétní zvláštní podmínky upravené u režimu povolovacího. V následující tabulce jsou jednotlivé druhy her, na které je potřeba povolení podléhající koncesnímu režimu, uvedeny:⁵³

---

⁵¹ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 58-59.

⁵² § 40 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

⁵³ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 50-51.

Tab. 4: Přehled her spadajících pod režim koncesní⁵⁴

Druh hry	Ustanovení
Podílové sázky	§ 2 písm. f)
Hry typu bingo	§ 2 písm. g)
Hazardní hry na různých zařízeních, pokud nespočívají v loterii	§ 2 písm. j)
Hazardní hry na IVL	§ 2 písm. l)
Karetní hazardní hry	§ 2 písm. m)
Hazardní hry na LLM	§ 2 písm. n)
Ostatní hazardní hry	§ 50 odst. 3

Režim ohlašovací se vztahuje pouze na výše rozebírané spotřebitelské soutěže. Je to režim zcela odlišný od obou výše zmiňovaných režimů. U ohlašovacího režimu při splnění podmínek vzniká něco více, než je právní nárok na vydání takového povolení. Povolení vzniká již samotným ohlášením (samozřejmě při splnění podmínek daných zákonem), příslušný orgán pak jen deklaratorně osvědčí takové oprávnění (ohlášení). Pokud ohlášení obsahuje vady, orgán naopak deklaratorně ohlašovatelovi oznámí, že oprávnění k rozhodnému dni pro tyto vady nevzniklo. Ohlášení pro konání určité spotřebitelské soutěže se doručuje místně příslušnému finančnímu úřadu, přičemž se tak musí stát nejméně 15 dnů před konáním (zahájením) konkrétní spotřebitelské soutěže. Ohlášení musí obsahovat údaje uvedené ve vyhlášce.⁵⁵

⁵⁴ Upraveno dle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

⁵⁵ Vyhláška č. 315/1999 Sb., o způsobu oznamování soutěží, anket a jiných akcí o ceny, které nejsou spotřebitelskou loterií.

1.4.2 Provozování hazardních her

Termín provozování hazardních her je zákonem upraven v § 4 odst. 3, a to poměrně široce. Provozování zahrnuje dle zákona:

- činnost směřující k uvedení hry do provozu (všechny zprostředkovatelských, organizačních, finančních, technických a dalších služeb),
- činnost směřující k řádnému ukončení a vyúčtování hry,
- činnost vyplývající z ostatních právních předpisů.⁵⁶

Stejně jako podmínky při povolování se podmínky provozování dělí na obecné a zvláštní. Vzhledem k rozsahu práce se zvláštními podmínkami nebudeme zabývat, jsou stanoveny loterním zákonem. Zajímavé postavení zaujímají spotřebitelské soutěže, které, i když dle zákona spadají do hazardních her, nejsou výslovně loterním zákonem upraveny. Přesto na ně aplikujeme tímto zákonem stanovené obecné podmínky provozování her.

Nyní je potřeba se podívat na konkrétní obecné podmínky, které jsou s provozováním hazardních her spojeny. Jako hlavní podmínku bychom mohli označit **povinnost provozovatele zajistit, aby se hazardních her nemohli zúčastnit osoby mladší 18 let**. K zajištění této povinnosti mu zákon přiznává pravomoc požadovat po fyzických osobách, které se chtějí hazardní hry zúčastnit, průkaz totožnosti, aby mohl jejich věk ověřit. Provozovatel dle zákona také **nesmí** provozovat některé hazardní hry **v den státního smutku** a samozřejmě také **mimo stanovené provozní hodiny**.⁵⁷

Další povinností, kterou je provozovatel hazardních her zákonem zavázán, je povinnost **mlčenlivosti**. Jedná se v zásadě o zachování mlčenlivosti o hráčích a jejich případných výhrách či prohrách. Této povinnosti může být provozovatel zproštěn samotným hráčem. Mlčenlivost také nemusí dodržovat v řízení před soudem nebo správcem daně.⁵⁸

---

⁵⁶ § 4 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

⁵⁷ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 67.

⁵⁸ § 46b zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

Novelou loterní zákona z minulého roku č. 300/2011 Sb. (účinnou od letošního 1. ledna) byl zaveden nový **zákaz propagace, reklamy či podpory** hazardních her, které nebyly oznámeny nebo povoleny. Zákon nestanovuje v případě porušení žádné sankce, pouze odkazuje na příslušný právní předpis (zákon o regulaci reklamy č. 40/1995 Sb.). Dle vyjádření Ministerstva financí se pak také dle tohoto zákona posuzuje příslušný správní delikt. Nebude se tedy jednat o správní řízení se sankcí uložení pokuty dle loterního zákona.⁵⁹

Další obecné zásadní povinnosti provozovatele souvisí již s finančními aspekty podnikání. Konkrétně zde patří odvádění příslušných odvodů, které jsou zákonem stanoveny, placení poplatků a vyúčtování hazardních her. Tyto povinnosti již však spadají pod finanční prvky provozování a budou zanalyzována v další, analytické části práce.

Jak již bylo řečeno, zvláštní podmínky provozování hazardních her jsou pro jednotlivé hry zákonem stanoveny jednotlivě. Za zmínku však ještě stojí pravomoci obcí, které mohou provozování hazardních her ovlivňovat obecně závaznými vyhláškami. Těmi mohou stanovovat jednak místo i čas, ve kterém mohou být určité hazardní hry provozovány, nebo naopak vymezovat, kdy a kde jsou dané hazardní hry zakázány. Mohou také pro určité typy her zakázat provozování na celém území obce.

---

⁵⁹ MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Vyjádření ve věci zákazu propagace, reklamy a podpory prodeje podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.* [online]. 6. března 2012 [cit. 2012-05-15].

2 Analytická část

Tato část práce bude podrobně analyzovat ekonomické dopady státní regulace hazardu na provozující sázkové společnosti. Novelou loterního zákona k letošnímu roku došlo k dramatické změně finančních odvodů, které jsou z provozování hazardních her odváděny. Poznatky z této části práce autor následně využije k návrhu možné budoucí úpravy v další části bakalářské práce.

Je třeba upozornit na fakt, že ač drastická změna loterního zákona již byla schválena a nastala její účinnost, ministerstvo financí, které ji připravovalo, nevycházelo z žádné ucelenější a komplexnější studie odborně popisující problémy spojené s odvětvím hazardních her, popřípadě hodnotící dopady na českou společnost, na což upozorňuje a upozorňovala i řada neziskových organizací. Nová finanční regulace hazardu tedy není postavena na pevných základech a autor práce bohužel musí konstatovat, že nebyly fundovaně odhadnuty její důsledky a následky. Díky aktuálnosti tématu také neexistuje žádný ucelenější a jednodušší soubor zdrojů, ze kterých by práce mohla čerpat, a bylo tedy nutné vyhledat aktuální, zejména elektronické zdroje. Prameny těchto zdrojů jsou zejména Ministerstvo financí ČR a další státní instituce, dále pak samotné loterijní společnosti a v neposlední řadě také již zmíněné neziskové organizace, které upozorňují na některé skryté problémy.

Při zpracovávání nynějšího stavu je však třeba nejprve připomenout stav a způsob odvodů let minulých, kdy veřejná správa fakticky nekontrolovala výslednou alokaci odváděných finančních prostředků, které putovaly na veřejně prospěšné účely. Následující kapitola se bude zabývat shrnutím minulého stavu, jeho ekonomickou analýzou a praktickými dopady.

2.1 Způsob odvodů finančních prostředků z hazardních her do roku 2012

Od roku 1990 a vzniku loterního zákona jakožto nové právní úpravy regulující odvětví hazardních her byla pro toto odvětví charakteristická koncepce **odvodu části výtěžku na tzv. VPÚ**, tedy veřejně prospěšné účely. Tento odvod směl být použit pouze pro veřejně prospěšné účely uvedené v povolení k provozování hazardní hry, přičemž účel měl být dle zákona sociálního, zdravotního, sportovního, ekologického, kulturního či jinak veřejně prospěšného charakteru, a byl jednou z obecných podmínek provozování. Povinnost měla skrytě daňový charakter, kdy kompenzovala společenská rizika hazardních her a jejich negativní důsledky.

Než zde zmíníme výši tohoto odvodu, je ještě potřeba zdůraznit způsob výpočtu. Úprava nerefletovala základní ekonomický výklad pojmů a používala pojem část výtěžku, přičemž však právě proti zmíněnému výkladu nebyla vždy část výtěžku menší než výtěžek sám o sobě celý (srovnatelně zisk – část zisku). Části výtěžku pro účely počítání odvodů z hazardních her se myslel rozdíl mezi příjmem provozovatele hazardní hry a sumou vyplacených výher, správních a místních poplatků a výdaji na státní dozor. Do tohoto rozdílu se tedy nezapočítávaly vlastní náklady provozovatele na provozování hazardních her, které ale součástí výtěžku jako celku jsou. Zákon nebral ohled na skutečnost, zda dosažený výtěžek postačuje na úhradu odvodu z části výtěžku, a stanovoval povinnost i v takovém případě odvod na veřejně prospěšné účely poskytnout.⁶⁰

Výše odvodu byla stanovena progresivní sazbou, kdy závisela na výši zmíněného a popsaného rozdílu (části výtěžku). S rostoucím rozdílem stoupala i stanovená procentní výše odvodu. Stanovení odvodu je zahrnuto v následující jednoduché tabulce:

---

⁶⁰ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 64.

Tab. 5: Výše odvodů na VPÚ⁶¹

Výše rozdílu v mil. Kč	0-50	50-100	100-500	500-1000	1000+
Stanovené procento odvodu	6%	8%	10%	15%	20%

Společnost provozující hazardní hry pak stanovenou sumu odvodu mohla rozdělit dle povolení mezi více příjemců zajišťující veřejně prospěšné účely (nadace, občanská sdružení atd.), vždy však pouze v souladu s vydaným povolením. Příjemce odvodu byl povinen v určené lhůtě provozovateli hazardní hry, který odvod poskytl, doložit užití těchto poskytnutých prostředků, zejména pak jakým způsobem prostředky využil. Provozovatel měl následně za úkol údaje poskytnuté příjemcem předložit příslušnému orgánu, který konkrétní hazardní hru povolil.⁶²

Jak již bylo řečeno na začátku, odvod z části výtěžku měl jednak kompenzovat rizika spojená s provozováním hazardu, jednak plnit jakousi funkci daně z provozování hazardních her. Zákonodárce popisovanou regulací cíleně zamýšlel tímto způsobem financovat některá nevýdělečná odvětví veřejného života, zejména činnost nadací spojených s charitou, kulturní, sociální a vzdělávací činností a v neposlední řadě významně financovat také český sport. Nebylo tak potřeba tolik přímých státních dotací do těchto neziskových sektorů a financování bylo zajištěno převážně právě z hazardních her.

Vedle povinných odvodů patřily do finančních aspektů provozování hazardních her **správní a místní poplatky**, které byl provozovatel povinen zaplatit. Správní poplatek bylo (a vlastně i je, byť s jinou sazbou) potřeba uhradit při podání žádosti o povolení provozování hazardní hry. Správní poplatek se hradí správnímu orgánu, který dané povolení vydává, a má sloužit k celé či částečné úhradě administrativních nákladů, které správní orgán s vydáním povolení musí vynaložit. Výše poplatku stanovená zákonem o správních poplatcích se ale do letošního roku jevila v důsledku spíše jako skrytá daň z toho důvodu, že byla neúměrně vyšší možné administrativní náročnosti.

---

⁶¹ Upraveno dle § 4 odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění k 1. 12. 2011.

⁶² KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 64-66.

Jednoduše řečeno, správní poplatek pro provozování hazardních her byl do letošního roku neadekvátní. Tím autor bakalářské práce nechce snižovat možnou administrativní náročnost, která s vydáním povolení souvisí, pouze konstatuje, že možnost až desetimilionového poplatku jako jeho horní hranice byla nepřiměřená, když se leckdy za podobné či dokonce administrativně náročnější úkony vybírá pouze zlomek této částky.⁶³

Značný příjem obcí v ČR představoval místní poplatek za provozování výherních hracích přístrojů. Dle zákona o místních poplatcích byla obec oprávněna stanovit a následně vybírat poplatky za každý výherní hrací přístroj. Částka mohla být stanovena v rozmezí 1 000 – 5 000 Kč na tři měsíce za každý VHP. Poplatníkem byl samozřejmě provozovatel VHP a příjem z tohoto poplatku plynul do rozpočtu obce, z čehož se postupem času stal příjem nejenom vítaný, ale pro většinu obcí také příjem významný.⁶⁴

2.1.1 Problematika odvodů na veřejně prospěšné účely

V rámci koncepce zdanění hazardních her ve formě odvodů na **veřejně prospěšné účely** však vznikly dva významné problémy, kvůli kterým byla celá tato koncepce nedokonalá. První významný problém pramenil již ze samotné podstaty přerozdělování výtěžků. Ministerstvo financí, které je hlavním dozorujícím orgánem nad segmentem hazardních her, nebylo schopno uhlídat samotnou alokaci takto přerozdělených peněžních prostředků a mohlo docházet (a docházelo) k situacím, kdy provozovatelé hazardních her poskytovaly odvody svým přidruženým či spřáteleným organizacím, přičemž mnohdy byl konečný výsledek ve formě „veřejné prospěšnosti“ sporný nebo dokonce nedohledatelný či neexistující. Rejstřík odvodů na veřejně prospěšné účely včetně provozovatele, příjemce, částky a konkrétního účelu včetně stručné specifikace je pro uplynulý rok zveřejňován Ministerstvem financí ČR na svých internetových stránkách. Prostou analýzou těchto údajů je možné zjistit, že většina takto odvedených prostředků směřuje do transparentních neziskových organizací, přesto však menší druhá část vzbuzuje důvodné pochybnosti, zda peníze byly použity skutečně na

---

⁶³ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 88-89.

⁶⁴ § 1 písm. g) a § 10a zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění k 1. 12. 2011.

deklarovaný veřejně prospěšný účel. Jsou zdokumentovány případy, kdy majitel kasina byl i majitelem vedlejšího hudebního klubu a předmětné odvody sám využíval na placení honorářů vystupujících, samozřejmě že přes účelově založenou nadaci.⁶⁵

Druhý podstatný problém, na který chce autor práce upozornit, souvisel s největší českou loterijní společností **SAZKA, a.s.**, a navazuje na výše zmíněný problém první. Stát převedl vlastnictví tohoto kolosu na začátku 90. let do rukou největších sportovních svazů v zemi a rozdělil mezi ně akciové podíly, aby zajistil financování českého sportu. Enormní ziskovost tohoto kolosu postavena především na monopolu jediné české loterie Sportka vedla v roce 2003 k rozhodnutí financovat výstavbu sportovní haly (Sazka Areny, od roku 2008 O2 Areny) pro mistrovství světa v ledním hokeji. Zadlužení díky výstavbě předražené haly v důsledku vedlo až k insolventnímu řízení této největší české loterijní společnosti na začátku roku 2011 a prohlášení konkurzu v květnu zmíněného roku. Zainteresované sportovní svazy tak přišly o své podíly ve společnosti, kterou nakonec společně ovládly společnosti PPF, a.s. a KKCG Ltd. podnikatelů Karla Komárka a Petra Kellnera. Český sport tak přišel o významný díl svého financování, který pocházel právě ze Sazky. Problémy s financováním však nastaly již mnohem dříve, konkrétně pak kvůli zmíněné stavbě sportovní haly, když úvěry na výstavbu byly od roku 2004 placeny z výtěžků Sazky určených pro veřejně prospěšné účely. Český sport tak již od této doby byl krácen až o stovky milionů korun ročně, což určitě není zanedbatelná částka. Samotné koncipování splácení úvěru na vlastní sportovní halu jako veřejně prospěšného účelu bylo také značně rozporuplné, byť se opírá o kladné stanovisko tehdejšího ministerstva financí., které ale pro takové rozhodnutí nemělo potřebný mandát. Zase se tedy objevuje problém již rozebraný, a to celková problematika dodržování veřejně prospěšného účelu poskytnutých peněz.⁶⁶

Data pro odvod veřejně prospěšných účelů za rok 2011 bohužel ještě nebyla Ministerstvem financí ČR k datu dokončení bakalářské práce zveřejněna, proto práce uvede pouze údaje do roku 2010.

---

⁶⁵ CHADRABOVÁ, T. Kam tečou peníze z hazardu. *Peníze.cz* [online]. 15. 6. 2007 [cit. 2012-05-15].

⁶⁶ SAZKA, a.s. *ATAK NA SAZKU*. [online]. © 2010 [cit. 2012-05-23].

Tab. 6: Přehled užití prostředků na VPÚ⁶⁷

Přehled užití prostředků na VPÚ za rok 2010 - součty za účely	
Účel	Částka
ekologický	30 486 393 Kč
kulturní	206 895 954 Kč
nadace	477 053 218 Kč
obec	536 732 659 Kč
sociální	152 325 690 Kč
sportovní	2 173 246 257 Kč
školský	40 941 729 Kč
zdravotní	70 512 542 Kč
Celkem	3 688 194 442 Kč

V tabulce můžeme vidět, že převážná část z necelých 3,7 miliard Kč odvedených na veřejně prospěšné účely v roce 2010 bylo účelově věnováno na sportovní aktivity. Jak již bylo zmíněno výše, největší loterijní společnost a tedy i největší přispěvovatel na veřejně prospěšné účely byla loterijní společnost SAZKA, a.s. Jak můžeme analyzovat z dalších statistik Ministerstva financí ČR pro rok 2010, Sazka v souladu s výše uvedeným skutečně přispívá pouze na sportovní účely (až na částku 2 mil. Kč, které věnovala své vlastní Nadaci Sazka). Tento odvod pro daný rok činí pro tuto společnost částku 910 mil. Kč, což je skoro polovina celkové částky odvedená na sportovní veřejně prospěšné účely (celkově 2,173 miliard Kč, viz Tabulka 6). Potvrzuje se tedy tvrzení, že příjmy českého sportu jsou z nikoliv bezvýznamné části tvořeny právě odvody ze zmiňovaného loterijního kolosu. Zároveň se však i potvrzuje, že v posledních letech jsou tyto prostředky věnovány výhradně Občanskému sdružení Zelený Ostrov, který tvoří pouze bývalí akcionáři Sazky (sportovní svazy) a které bylo založeno na financování zmíněné sportovní haly. Český sport tak v posledních letech ročně přichází o stovky milionů korun, které byly věnovány na splátky dluhů z výstavby arény. Autor se pak po delší úvaze přiklání k názoru, že financování vlastní sportovní haly není možné považovat za veřejně prospěšný účel, i když se tak děje. Na druhou stranu si musíme uvědomit, že hala byla vybudována především jako hlavní hala pro Mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2004, kdy tehdejší vláda nebyla ochotna výstavbu financovat (a dokonce se ani zaručit za poskytnuté úvěry), což už se za veřejně prospěšný účel dá považovat.

⁶⁷ MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Hodnocení vyúčtování prostředků na veřejně prospěšné účely za rok 2010*. [online]. 31. srpna 2011 [cit. 2012-05-18].

Pokud odhlédneme pouze od veřejně prospěšných účelů a budeme se zabývat celkovým dopadem finančních odvodů za provozování hazardních her, ať už do státního rozpočtu, rozpočtu obce nebo na veřejně prospěšné účely, nalezneme kompletní statistiku opět na stránkách Ministerstva financí ČR.

Tab. 7: Přehled výsledků z provozování hazardních her za roky 2007-2010⁶⁸

	Rok	Vloženo	Vyplaceno	Příjmy ze hry	Správní poplatky	Státní dozor	Místní poplatky	VPÚ
Loterie	2007	7 256,9	3 579,4	3 677,6	70,1			718,6
	2008	7 456,8	3 606,3	3 850,5	68,2			752,3
	2009	7 282,2	3 616,5	3 665,7	61,3			719,2
	2010	6 840,5	3 174,3	3 666,1	78,7			711,6
Kurové sázky	2007	11 972,4	10 100,8	1 871,6	54,0	18,7		245,8
	2008	11 944,4	9 482,3	2 462,1	76,7	25,7		314,5
	2009	8 819,3	6 216,7	2 602,6	77,0	26,0		287,9
	2010	7 710,5	5 441,1	2 269,5	82,2	22,7		255,9
Bingo	2007	150,7	105,5	45,2	4,5			3,2
	2008	92,3	64,6	27,7	2,8			1,9
	2009	28,0	19,6	8,4	0,8			0,5
	2010	21,2	14,9	6,4	0,6			0,3
Kasina	2007	9 625,6	7 714,9	1 910,8	190,9	19,1		158,8
	2008	9 770,5	7 948,9	1 821,5	182,2	18,2		145,5
	2009	9 555,8	7 841,2	1 714,5	171,3	17,2		143,4
	2010	8 918,7	7 375,1	1 543,6	154,4	15,5	0,1	122,4
VHP	2007	57 164,9	44 630,4	12 534,5	1 998,0		1 118,0	841,7
	2008	63 346,0	49 742,9	13 603,0	2 063,8		1 228,5	1 326,5
	2009	48 728,7	36 575,3	12 153,4	1 745,0		1 036,0	677,1
	2010	37 812,6	29 067,8	8 744,8	1 357,7		790,3	423,4
Technické hry	2007	22 160,2	17 842,1	4 318,1	341,2	43,2		429,4
	2008	35 904,6	27 710,9	8 193,8	476,5	82,2		915,2
	2009	53 416,7	41 101,1	12 315,6	482,0	123,2		1 485,8
	2010	64 330,9	48 738,7	15 592,2	531,9	155,8	96,2	2 017,1
Celkem	2007	108 330,7	83 972,9	24 357,8	2 658,7	81,0	1 118,0	2 397,5
	2008	128 514,6	98 556,0	29 958,6	2 870,1	126,1	1 228,5	3 455,9
	2009	127 830,7	95 370,4	32 460,3	2 537,4	166,4	1 036,0	3 313,8
	2010	125 634,4	93 811,9	31 822,4	2 205,5	194,0	886,7	3 530,7

⁶⁸ MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Přehled výsledků z provozování loterií a jiných podobných her za roky 2007-2010*. [online]. 4. července 2011 [cit. 2012-05-20].

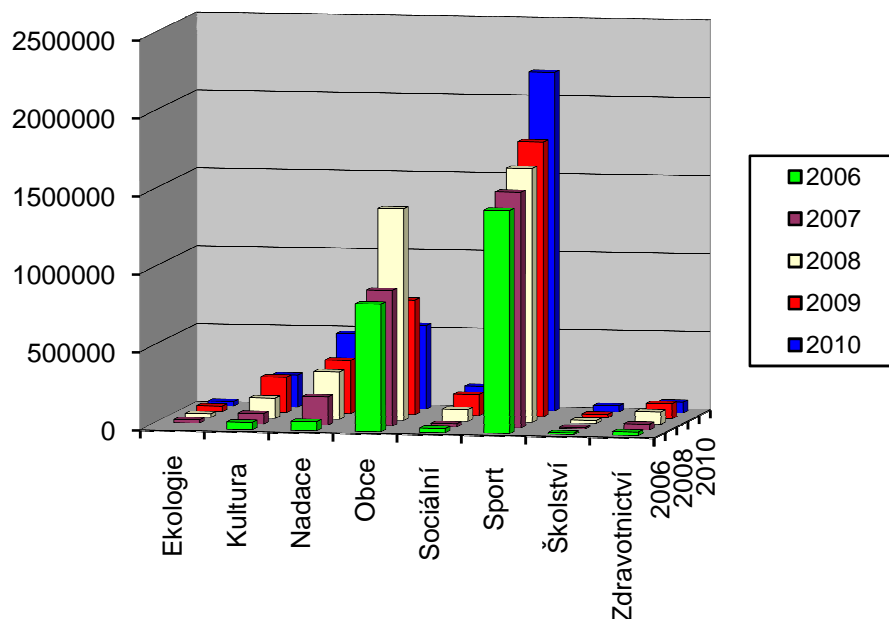
V tabulce můžeme vidět stagnující tendenci celkově vložených sázek v posledních třech sledovaných letech. Konkrétně pak bylo v ČR v roce 2010 oficiálně prosázeno přes 125 miliard Kč, z čehož bylo zpět vyplaceno necelých 94 miliard Kč a příjmy společností provozující hazard činily necelých 32 miliard Kč. Částka odvedená na VPÚ je menší než částka uváděná v předchozí tabulce, to je dáno tím, že čísla z předchozí tabulky byly zpracovány až po vyúčtování všech hazardních her v srpnu minulého roku, kdežto tato tabulka byla zpracována na základě odhadů Ministerstva financí ČR dva měsíce před vyúčtováním.

V předchozí kapitole byla rozebírána možnost obcí stanovit místní poplatek za provozování VHP. Tabulka obsahuje sloupec Místní poplatky, který zahrnuje právě tuto položku. Je samozřejmě uváděna pouze u VHP, u ostatních hazardních her se místní poplatky nevybírají. Značný pokles příjmů obcí na místních poplatcích je dán dle úvah Ministerstva financí ČR především poklesem zájmu provozovatelů o provozování VHP povolovaných obcemi. Konečný reálný příjem obcí po vyúčtování pak byl v roce 2010 dokonce ještě menší než uváděná čísla.⁶⁹

Velkou část odvodů také tvoří správní poplatky, které v roce 2010 dosáhly částky 2,2 miliardy Kč. To, že správní poplatky byly neadekvátní a předimenzované, již bylo uvedeno výše, z toho pak také pramení celková vysoká výše tohoto odvodu. Státní dozor je pak již spíše doplňkovým příjmem veřejných rozpočtů, který je vynakládán právě na vynaložený dozor nad provozovateli hazardních her (kursových sázek, kasin a technických her). Pro zajímavost na konci této kapitoly autor práce uvádí graf vývoje odvodů na veřejně prospěšné účely, kde jasně vidíme zejména pokles příjmu obcí.

---

⁶⁹ MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Hodnocení vyúčtování prostředků na veřejně prospěšné účely za rok 2010*. [online]. 31. srpna 2011 [cit. 2012-05-18].

Graf 1: Vývoj výdajů na VPÚ v letech 2006-2010⁷⁰

2.2 Současná úprava odvodů z hazardních her

V minulém roce byla schválena dlouho očekávaná novela loterního zákona. Touto novelou č. 458/2011 Sb. se s účinností od 1. 1. 2012 zcela změnil systém finančních odvodů z hazardních her, který byl dlouhá léta postaven na odvodech popsaných výše na veřejně prospěšné účely. To však není jediná změna, která se týká finančních povinností provozovatelů hazardních her. Změnily se také poplatkové a další povinnosti těchto subjektů.

Jak již z předchozího odstavce vyplývá, danou problematiku stále upravuje zákon č. 202/1990 Sb., nenastala tedy úplná rekonstrukce zmíněné oblasti. V rámci procesních pravidel je také potřeba zmínit, že při vybírání níže popsaných finančních odvodů se postupuje dle zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, který na popisované téma dopadá, přičemž sám vylučuje subsidiární využití správního řádu (i když dle názorů odborné veřejnosti je tato koncepce prolomena při využití zásad obsažených ve správním řádu).

⁷⁰ MINISTERSTVO FINANČÍ ČR. *Hodnocení vyúčtování prostředků na veřejně prospěšné účely za rok 2010*. [online]. 31. srpna 2011 [cit. 2012-05-25].

2.2.1 Vyúčtování

Pojem vyúčtování je specifický pojem zavedený loterním zákonem, který ho však sám o sobě nedefinuje. Ani žádné další právní předpisy takový pojem přesně nespecifikují (např. z. č. 563/1991 Sb., o účetnictví), proto je potřeba mu přisuzovat obecně známý smysl. Povinnost vyúčtovat provozování hazardní hry je stanovena loterním zákonem jen pro určité typy hazardních her (loterie, VHP, kasinové hazardní hry a kursové sázky), lze se však domnívat, že tato povinnost bude stanovena i pro ostatní hazardní hry, kterým zákon vyúčtování striktně neukládá, ve vydávaném povolení k provozování, aby byl zajištěn řádný provoz této hry.

Vyúčtování obsahuje souhrn vyplacených výher a přijatých sázek respektive vkladů. Provozovatel má povinnost ve stanovené lhůtě vyúčtování předložit jednak povolujícímu orgánu, tak především orgánu státního dozoru. Institut vyúčtování nebyl zmiňovanou novelou nijak výrazněji zasažen, ustanovení o vyúčtování bylo pouze zjednodušeno a zobecněno.⁷¹

2.2.2 Poplatky

Poplatková povinnost probíraná v jedné z předchozích kapitol, tedy správní a místní poplatky placené jako součást finanční povinnosti provozovatele, byla novelou loterního zákona výrazně upravena. Uvedená neadekvátnost správních poplatků při povolování byla předkladatelem novely vzata v potaz a nyní jsou správní poplatky stanoveny naprosto odlišně od minulé úpravy. Správní poplatek pro žádost o povolení hazardní hry samozřejmě není stanoven přímo loterním zákonem, ale je přílohou zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích. Ten novela v návaznosti na změnu samotného loterního zákona také upravila. Nyní je v této příloze stanoveno, že se za přijetí žádosti o vydání povolení k provozování hazardní hry vybírá poplatek ve výši 5 000 Kč, při žádosti o změnu tohoto povolení pak 3 000 Kč. Není přitom důležité, o jakou konkrétní hazardní hru se jedná, správní poplatek je v tomto případě stanoven jednotně. Autor této práce danou novelizaci schvaluje, kdy nyní se dle jeho názoru již nejedná o skrytou daň

---

⁷¹ § 13 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

či účelový příjem státu, ale skutečně tato částka pouze vyjadřuje kompenzaci administrativní náročnosti vydání povolení.⁷²

Nutno dodat, že nyní se nově neplatí za vydání povolení, jak tomu bylo dosud, ale za přijetí žádosti. Navíc v současné době provozovatel při zaplacení jednoho správního poplatku (tj. 5 000 Kč) může žádat o povolení k více hazardním hrám nebo hrám stejného rázu, které ovšem provozuje na odlišných místech (VHP). Zákonodárce ovšem nedomyslel jednu skutečnost, a to že u tombol může být poplatek ve výši 5 000 Kč přehnaný. Na začátku letošního roku však většina pravidelných provozovatelů tombol, kteří využívali tohoto druhu hry několikrát do roka například na plesech a různých veselicích, důrazně proti tak vysokému správnímu poplatku protestovala a tomboly přestala provozovat. V návaznosti na tyto protesty proto ministr financí Miroslav Kalousek v březnu tohoto roku rozhodl o snížení této částky z 5 000 Kč na desetinu, tedy 500 Kč, a to se zpětnou účinností k 1. 1. 2012. Proto si i ten provozovatel, kdo již původní vysoký správní poplatek za povolení tomboly zaplatil, může zažádat u správního úřadu o vrácení přeplatku. V prohlášení ministerstva je dále uvedeno, že se v budoucnu počítá s úplným vyloučením tombol z působnosti loterního zákona a tedy absence jakýchkoli správních poplatků (tomboly nad 100 000 Kč s účinností od 1. 1. 2013).⁷³

Dalo by se říct ještě dramatičtěji se novela dotkla poplatků místních. Ty byly stanoveny pouze u výherních hracích přístrojů, byly ovšem vítaným příspěvkem do obecního rozpočtu. Nyní je možnost obcí tyto poplatky stanovit a vybírat pomocí obecně závazné vyhlášky kompletně zrušena a obce již tento místní poplatek vybírat moci nebudou. Tento výpadek je ale nahrazen procentním rozpočtovým určením příjmu státu z loterií právě do obecního rozpočtu, o čemž je pojednáno v následující podkapitole.

---

⁷² Příloha Sazebník zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁷³ MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Ministr financí snížil správní poplatek za povolení tomboly*. [online]. 3. února 2012 [cit. 2012-05-20].

2.2.3 Současné odvody z hazardních her

Novela zavedla celkově novou úpravu finančních odvodů z hazardních her, jejíž úprava se nyní nově nachází v části šesté loterního zákona. Místo starého systému odvádění části výtěžku na veřejně prospěšné účely se zákonodárce nyní rozhodl pro nový systém odvodů plynoucí do veřejných rozpočtů a také nové zdanění provozovatelů hazardních her, o čemž bude pojednáno v další kapitole. Stará koncepce, kdy provozovatel hry měl faktické právo v zákonem stanovených podmínkách určovat příjemce části výtěžku, byla nahrazena koncepcí v podstatě představující zvláštní sazbu daně pro provozování hazardních her. Příjemci těchto odvodů již nyní nejsou například sportovní kluby či nadace, ale rozpočty státu a obcí, tedy veřejné rozpočty. Poplatníky odvodů jsou samotní provozovatelé, přičemž výpočet částky odvodu již není stanoven progresivně jako u minulého systému, ale lineárně.

Správa těchto odvodů se tak prakticky přesunula od provozovatelů k finančním úřadům. Dle zákonodárce k tomu došlo z toho důvodu, aby stát administrativně odlehčil provozovatelům hazardních her. Praktičtější důvod však můžeme spatřovat v tom, že nyní má stát možnost efektivněji kontrolovat související peněžní toky.

Zákonná úprava v části šesté loterního zákona týkající se právě odvodů je postavena na poměrně logických a jednoduchých principech, ovšem zákonodárce vyjádření některých ustanovení jazykově dle názoru autora nezvládl a situaci poplatníkovi lehce zkomplikoval. Provozovatel jako poplatník nyní musí u některých ustanovení dávat velmi dobrý pozor a normu správně interpretovat. Zářným příkladem je ustanovení § 41d odst. 3 loterního zákona, které je po prvním přečtení velice matoucí a evokuje dojem, že se taková norma snad v zákoně ocitla omylem:

„(3) Dílčí odvod, jehož dílčí základ se skládá z částí dílčího základu, se vypočte jako součet částí dílčího odvodu. Část dílčího odvodu se vypočte jako součin části dílčího základu odvodu a sazby pro tuto část dílčího základu odvodu.“⁷⁴

---

⁷⁴ § 41d odst. 3 zákona č. 220/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

Na druhou stranu je třeba říct, že při správné interpretaci má dané ustanovení v loterním zákoně svůj význam. Za další nešvar nové úpravy můžeme považovat zbytečně složité členění jednotlivých typů hazardních her v § 41b odst. 1 loterního zákona, které pro výpočet odvodu nemá praktický žádný smysl.

Samotný způsob výpočtu je zákonem prakticky stanoven dvěma způsoby v závislosti na druhu provozované hry. **Do první skupiny** patří všechny hazardní hry, které nepatří do skupiny druhé. **Do druhé skupiny** pak zákon zahrnuje pouze hry provozované na VHP a jiných technických zařízeních, tj. jedná se o hry dle § 2 písm. e), l) a n) loterního zákona (případně ještě hry na herních zařízeních provozované dle § 50 odst. 3). Zákon zakotvuje jednotný pojem „**dílčí základ odvodu**“, který však používají oba výše popsané způsoby výpočtu. Při způsobu výpočtu pro první skupinu hazardních her je **dílčí základ odvodu** tvořen částkou, „o kterou úhrn vsazených částek převyšuje úhrn vyplacených výher“⁷⁵. U druhé skupiny se pak tento **dílčí základ odvodu** skládá z tzv. **poměrné části**, která představuje tu samou částku jako u první skupiny her (tj. rozdíl mezi vsazenými částkami a vyplacenými výhrami), a **části pevné**, která je počítána pevnou sazbou za každý den povolení pro předmětné herní zařízení.

Jak již bylo zmíněno, neuplatňuje se již progresivní sazba odváděné částky, která u minulé úpravy činila 6 – 20 % části výtěžku v závislosti na jeho velikosti. Nyní je ustanovena sazba lineární ve **výši 20 %**, která se uplatní pro **dílčí základ** u první skupiny hazardních her a ve formě **poměrné části** u skupiny druhé. Pevná část u druhé skupiny her je pak stanovena ve výši **55 Kč** za každý povolený přístroj a den.⁷⁶

Odvodové období je logicky zákonem stanoveno na kalendářní rok, za který pak poplatník coby provozovatel hry podává odvodové přiznání (jakási obdoba přiznání daňového). To musí být bezvýjimečně předloženo nejpozději do dvou měsíců od konce kalendářního roku, za který se přiznání podává. Poplatník do něj zahrnuje veškeré své odvody jako součty **dílčích odvodů** stanovených výše, nejprve tedy vypočte **dílčí odvody** za každou provozovanou hru zvlášť a ty následně v přiznání uvede. Matematicky pak lze vyjádřit **dílčí základy odvodů** takto:

---

⁷⁵ § 41b odst. 1 zákona č. 220/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

⁷⁶ § 41c zákona č. 220/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

- pro hry uvedené v **první skupině**:

$$O = 0,2 * (A-B)$$

kde O je dílčí základ odvodu, A představuje částku příjmů provozovatele z dané hry a B vyplacené výhry v dané hře, číslo 0,2 pak sazbu odvodu;

- pro hry uvedené ve **druhé skupině**:

$$O = 0,2 * (A-B) + 55 * C * D$$

kde první část vzorce je stejná jako vzorec pro první skupinu, 55 je pevná část dílčího základu, C je počet dnů stanovený v povolení a D počet přístrojů, který provozovatel provozuje.

K zajištění placení odvodů je ustaven institut záloh na odvod v § 41g loterního zákona. Zálohy jsou odváděny čtvrtletně, přičemž je poplatník povinen zároveň podat i hlášení k odvodu, na které se uplatní ustanovení daňového řádu o hlášení plátce daně.

Poslední důležitou skutečností při odvodech z hazardních her je určení, který veřejný rozpočet je příjemcem odvodu. Příjem z odvodu se dělí mezi státní rozpočet a rozpočty obcí. Rozpočtové určení není jednotné, záleží, ze které skupiny her je odvod placen. U první skupiny her je odvod ze 70 % příjmem státního rozpočtu, z 30 % pak příjmem rozpočtu obce. U druhé skupiny her je rozpočtové určení opačné – 80 % příjmu plyne obci, pouze 20 % státu. U druhé skupiny her má opačné rozpočtové určení nahradit výpadek příjmů z místních poplatků za VHP, které tvořily nezanedbatelnou a vítanou část rozpočtu obcí.⁷⁷

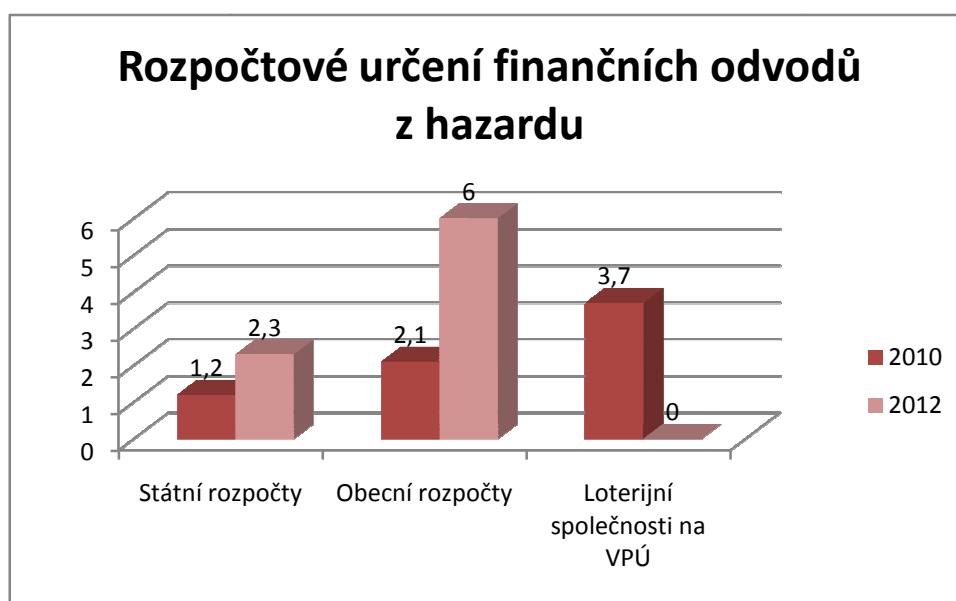
Obce po schválení změny loterního zákona minulého roku protestovaly proti výpadku v jejich příjmech kvůli zrušení místních poplatků, aniž si uvědomovaly, jak novela na jejich rozpočty bude komplexně působit. Proto Ministerstvo financí ČR

---

⁷⁷ § 41i zákona č. 220/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.

v lednu letošního roku vypracovalo orientační predikci, jaké příjmy mohou obce očekávat. Je ale třeba říct, že se jednalo pouze o predikci k sestavování rozpočtů obcí na rok 2012, která vycházela z odhadů. Reálný výsledek pak po zavedení změn v tržním prostředí (např. zmírnění správního poplatku, zavedení odvodů místo výtěžku na VPÚ atd.) může být jiný.

Při důkladné analýze údajů poskytovaných Ministerstvem Financí ČR je možné sestavit údaje, jak se změna finančních odvodů z hazardních her přibližně projeví na příjmech veřejných rozpočtů. Následující graf vyjadřuje jednak reálné údaje za rok 2010, jednak odhady ministerstva na rok 2012.

Graf 2: Rozpočtové určení finančních odvodů z hazardu⁷⁸

Loterijní společnosti samozřejmě již ztratily možnost rozhodovat o prostředcích určených na veřejně prospěšné účely, proto se ve třetím sloupci jejich prostředky v roce 2012 rovnají nule. Velmi pozitivní je však efekt na příjmy veřejných rozpočtů, a to jak státního tak rozpočtů obecních. Především obecní rozpočty si polepší dle odhadů bezmála trojnásobně, především díky odvodům z druhé skupiny (tedy hazardní hry na herních zařízeních), kdy plyne do obecní pokladny 80 % příjmu z odvodů. Dalšími

⁷⁸ Upraveno dle MINISTERSTVA FINANCÍ ČR. *Loterie a jiné podobné hry*. [online]. ©2005-2012 [cit. 2012-15-05].

příjmy obce jsou ale i odvody z her první skupiny (30 % příjmu z odvodů) a vybírané správní poplatky. Jen v Praze je očekávaný příjem z hazardních her provozovaných na VHP a jiných herních zařízeních cca 750 miliónů Kč, celkový příjem z hazardních her pak lehce přes 920 miliónů Kč.⁷⁹

V grafu však nejsou zahrnuty příjmy z daně z příjmu právnických osob, o kterých bude pojednáno v další podkapitole a které mohou dle odhadů ministerstva přinést do veřejných rozpočtů částku okolo půl miliardy korun.⁸⁰

2.2.4 Daňová úprava u hazardních her

V této podkapitole bude uvedeno jen stručné zhodnocení české daňové úpravy u loterií a dalších hazardních her, především se bakalářská práce zaměří na daň z příjmu.

Daň z příjmu je systematicky zákonem rozdělena na daň z příjmu fyzických osob a daň z příjmu právnických osob. Jako první se budeme zabývat prvně jmenovanou. Zde je základní problematikou zdaňování výher z hazardních her. Je diskutovanou otázkou, zda tyto výhry danit či ne. Jedna koncepce říká, že ano, protože se jedná o činnost, kde lze získat poměrně snadno velké finanční prostředky. Druhá naopak konstatuje, že by se při takovém zdanění jednalo o porušení principu dvojího zdanění, protože sázky do hry ve své podstatě již jednou zdaněny jsou.⁸¹

Zákon o daních z příjmu neuplatňuje výhradně ani jeden z principů. Část výher je daněna, druhá část naopak ne. Daněny jsou výhry naturální (věcné), výhry z občanskoprávních smluv o sázce a hře nebo výhry z hazardních her, kdy provozovatel měl mít povolení k jejímu provozování, ale neměl. Naopak nezdaněny jsou výhry z hazardních her za předpokladu, že se jedná o povolené hazardní hry dle loterního zákona nebo o spotřebitelské soutěže při výhře do 10 000 Kč.⁸²

---

⁷⁹ MINISTERSTVO FINANČÍ ČR. *Odhady příjmů obcí na rok 2012*. [online]. 20. ledna 2012 [cit. 2012-05-21].

⁸⁰ Tamtéž.

⁸¹ KRÁMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 2006, s. 84-85.

⁸² § 4 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

U daně z příjmu právnických osob je situace zajímavější. Do letošního roku byly právnické osoby osvobozeny od daně z příjmů, které získaly provozováním hazardních her dle loterního zákona (bývalý § 19 písm. g) zákona o dani z příjmů). Nyní však byla tato výjimka zrušena. Právnické osoby provozující hazardní hry dle loterního zákona tedy nyní nejenže platí odvod z hazardních her popsaných v minulé podkapitole, což je jakási speciální daň z obratu těchto společností, ale také své příjmy zdaňují obecnou 19 % sazbou daně z příjmu právnických osob.

Zůstává však zachována výjimka pro provozovatele hazardních her u zákona o dani z přidané hodnoty („DPH“), kdy je provozování těchto her osvobozeno od DPH bez nároku na odpočet daně dle § 60 zákona o dani z přidané hodnoty.⁸³

---

⁸³ § 60 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

3 Návrhy na změny současné úpravy hazardních her

Komplexní návrhy na úpravu hazardních her v České republice by vysoce převyšovaly možný rozsah této bakalářské práce, proto se autor do této části pokusí shrnout pouze nejzákladnější teze a myšlenky, které považuje za důležité.

Soukromoprávní úprava sázky a hry se i v současné době jeví jako dostačující, kdy sázky a hry ve své podstatě rozděljuje na ty provozované podnikatelskými subjekty v rámci jejich činnosti a na ty uzavírané mezi subjekty nepodnikatelskými. Úprava myslí i na nemožnost odstoupení od těchto her při distančním uzavírání smluv v případě, kdy jedna strana již alespoň částečně poskytla plnění. Nová kodifikace občanského zákoníku navíc myslí i na některé okrajové problémy, ostatně jak již bylo zmíněno v teoretické části této práce. Autor proto považuje soukromoprávní úpravu sázky a hry za dostatečnou a neshledává nutnost cokoliv zásadně měnit.

Pokud se však podíváme na veřejnoprávní úpravu hazardních her, tak tam je situace diametrálně odlišná. Hlavním veřejnoprávním předpisem pro regulaci sázky a hry je loterní zákon, který byl přijat po revoluci v roce 1990. I když od té doby byl nesčetněkrát novelizován, vždy se tyto novelizace týkaly jen aktuálních problémů a systematika zákona tak podle toho také vypadá. Ustanovení na sebe logicky nenavazují a zákon tak není ani terminologicky soudržný. Časté novelizace tedy vyřešily některé ošemetné situace a v důsledku udržely funkčnost této úpravy, to však nic nemění na tom, že zde převládá značná potřeba vytvořit kodex nový, který by upravoval hazardní hry komplexně, systematicky a jeho instituty na sebe logicky navazovaly.

Ohledně změn, které nastaly k tomuto roku novelizací loterního zákona, autor konstatuje, že je příliš brzy na to hodnotit, jaké reálné důsledky bude úprava mít na veřejné rozpočty a samozřejmě i na loterijní společnosti samotné. Přesto se však pokusí obecně tuto změnu zhodnotit. Autor této bakalářské práce velmi kvituje zavedení jednotné 20 % sazby při odvodech z dílčího základu (respektive poměrné části odvodu u her provozovaných na technických zařízeních/VHP), protože dle jeho názoru byla dřívější progresivní sazba zbytečná. Souhlasí i se zrušením výjimky u daně z příjmu

právnických osob, kdy zastává názor, že by u této daně mělo být v rámci systému výjimek co nejméně. Navíc zachovává mírné podezření, že zmíněná výjimka byla v zákoně v posledních letech přítomna zejména díky výbornému lobbingu loterijních společností, který je všeobecně považován za jeden z nejvlivnějších.

V rámci změny odvodů z veřejně prospěšných účelů na příjem veřejných rozpočtů je potřeba konstatovat, že tato změna má své klady a zápory. Mezi klady významně převažují zejména kontrola státu nad těmito odvody, nemožnost loterijních společností „přihrávat“ takto odváděné peníze subjektům spřáteleným a blízkým a možnost jejich přerozdělování v rámci veřejných rozpočtů. Také je potřeba ocenit úmysl zákonodárce, kdy myslel na nevyhnutelný výpadek u obecních rozpočtů plynoucí ze zrušení místních poplatků za VHP a logicky ho nahradil adekvátním rozpočtovým určením příjmů z odvodů. Obce tak za letošní rok mohou teoreticky získat od společností provozujících hazardní hry až 3krát více prostředků než tomu bylo v minulosti, tedy i více než 6 miliard korun (v roce 2010 takto získaly 2,1 miliardy).⁸⁴

Jednoznačným a největším mínusem pak je neodvratný odklon příjmů v minulosti plynoucích nejen na sportovní účely, ale také pro různé nadace zajišťující veřejně prospěšné zájmy a kulturní akce, tedy prakticky celý neziskový sektor v České republice. Již nyní se ukazuje, že v současné době tento neziskový sektor těžko hledá způsoby, jakým by výpadek příjmů nahradil. Stát v tomto případě musí převzít odpovědnost za utnutí příjmů tohoto odvětví a nahradit ho svými vlastními prostředky, které byly koneckonců zvýšeny novými odvody z hazardních her do veřejných rozpočtů. Základem je navýšení kapitoly státního rozpočtu u Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, ze kterého by pak stát měl suplovat výpadek příjmů českého sportu. V březnu tohoto roku se největší české sportovní svazy dohodly na vyhlášení „Memoranda o vzájemné spolupráci a podpoře ve financování českého sportu“. V něm jednak poukazují na výše uvedené velké zvýšení příjmů obcí, ale hlavně upozorňují na fakt, že tyto konkrétní příjmy z hazardních her v rámci všech veřejných rozpočtů nemají ustanoven účel, na který mají být použity. Vyslovují názor, že by dle

---

⁸⁴ MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Odhady příjmů obcí na rok 2012*. [online]. 20. ledna 2012 [cit. 2012-05-21].

nich měla být nejméně 1/3 této vybrané částky u obecních rozpočtů vyčleněna na financování sportu, a to zejména na sportovní aktivity mládeže a výstavbu sportovní infrastruktury. S tím se nedá než souhlasit, protože bez této zákonné se rozpočtové určení takto vybraných prostředků může měnit rok co rok. Dále požadují, aby výnosy plynoucí do státního rozpočtu z kursových sázek a loterií striktně putovaly do příslušné kapitoly státního rozpočtu (tedy kapitoly ministerstva školství) s účelem využití těchto prostředků pro financování sportu. Tyto návrhy pak mají být zapracovány do návrhu nového loterního zákona.⁸⁵

U neziskových organizací je situace podobná, nicméně jistě ne identická. Zprvé byly neziskové organizace mnohem více finančně závislé na příjmech z odvodů na veřejně prospěšné účely, a proto by se bez náležitých státních garancí tomuto sektoru dalo hovořit o jeho cílené likvidaci. Za druhé ani s těmito garancemi nebyla řada neziskových organizací spokojena, kdy na podzim minulého roku prohlašovala, že neziskové organizace odmítají být závislé na státu tím, že by stát získané prostředky přerozděloval.⁸⁶ Zajímavé na této situaci je, že neziskovými organizacemi prolobbovaný návrh novely loterního zákona prošel Poslaneckou sněmovnou ČR v listopadu minulého roku se zněním, kdy rozpočtové určení odvodů bylo následující:

„a) 1/3 odvodu z loterií a jiných podobných her je příjmem rozpočtu obcí,

b) 1/3 odvodu z loterií a jiných podobných her je příjmem neziskového sektoru s určením pro účel kulturní, zdravotní, sociální a školský, přičemž příslušné smlouvy o odvodu uzavřené provozovatelem musí mít charakter darovací smlouvy a schvaluje je ministerstvo financí,

c) 1/3 odvodu z loterií a jiných podobných her je příjmem rozpočtové kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. O tyto prostředky lze překročit celkové výdaje státního rozpočtu schválené zákonem o státním rozpočtu v rozpočtovém roce, ve kterém budou takto získané prostředky použity. O výši tohoto překročení se v příslušném

---

⁸⁵ Memorandum o vzájemné spolupráci a podpoře ve financování českého sportu. [online]. 20. března 2012 [cit. 2012-05-25].

⁸⁶ Petice Ano Charitě. [online]. ©2011 [cit. 2012-05-25].

*rozpočtovém roce mění saldo státního rozpočtu. Ministerstvo tyto výdaje rozdělí v oblasti sportu.*⁸⁷

Za to neziskové organizace mnohokrát poslancům děkovaly, viz petice „Ano charitě“⁸⁸. Senát ČR však návrh zákona vrátil Poslanecké sněmovně ČR s pozměňovacími návrhy, který sněmovna v prosinci minulého roku přijala tak, jak ho známe dnes. Tedy pouhé rozpočtové určení mezi obce a stát s absencí zákonné úpravy účelu použití takto získaných prostředků. Přijetí pozměněného návrhu se už však na sklonku minulého roku (sněmovna o tomto pozměněném návrhu hlasovala 20. 12. 2011) obešlo bez větší mediální pozornosti. Neziskové organizace samozřejmě tvrdě protestovaly (viz dopis předsedy Národní rady osob se zdravotním postižením ČR Václava Krásky poslancům ze dne 16. 12. 2011)⁸⁹, na konci roku však už jejich snaha nemohla přinést tak rychlou změnu právě schváleného zákona. Ministerstvo financí ČR sice slíbilo zvýšit dotace neziskovým organizacím o 200 mil. Kč, to je však oproti původním skoro 2 miliardám, které neziskové organizace získávaly od hazardního průmyslu v minulosti, dle jejich vyjádření spíše výsměch.

Je tedy **nutné ustanovit rozpočtové určení výnosů z odvodů zákonem** tak, aby bylo i předvídatelné, **na který účel** se prostředky použijí. Tuto zákonnou úpravu chtějí prosadit výše uvedené subjekty a v současné době probíhá intenzivní lobbying za její přijetí.

Z dalších návrhů, které autora práce v souvislosti s loterním zákonem napadají, jmenujme například větší ochranu fyzických osob před negativními důsledky hraní, tedy zejména hráčů, ale sekundárně i jejich rodin a příbuzných. Je potřeba zavést institut, kdy by patologickým hráčům byla zakázaná možnost využívat herních zařízení. To pak souvisí i se zajištěním takového zákazu na území celého státu. Inspirovat by se zákonodárce určitě mohl v zahraničí. Jednak v severských zemích, které jsou známé svou striktní regulací předmětného odvětví, které tvoří jen pár vybraných provozovatelů

---

⁸⁷ POSLANECKÁ SNĚMOVNA PARLAMENTU ČR. *Sněmovní tisk 473*. [online]. ©2011 [cit. 2012-05-25].

⁸⁸ Petice Ano Charitě. [online]. ©2011 [cit. 2012-05-25].

⁸⁹ KRÁSA, V. *Otevřený dopis poslancům Parlamentu ČR*. [online]. 16. prosince 2011 [cit. 2012-05-25].

(Švédsko, Finsko). Velmi dobrá by byla také inspirace švýcarskou úpravou, která zakotvuje samotný institut zákazu vstupu do herního zařízení (kasina). Takový zákaz pak platí pro celé území Švýcarska a hráč může být zákazu zbaven jen po splnění určitých podmínek, které jsou stanoveny zákonem. To ale souvisí s omezeným švýcarským hazardním prostředím, kdy je v tomto státě povoleno ne více než 20 kasin.⁹⁰

Celková regulace a omezování provozovatelů herních zařízení je v ČR velmi chabé, řadíme se v Evropě ke státům s největším počtem heren a hracích přístrojů na obyvatele. Přísnější regulace formou vysokých nároků na provozování by se možná dala považovat za zásah do práva na svobodné podnikání, ovšem autor této práce zastává filosofický názor, že právo provozovat hazardní hry je pouze právem státu, který jej dále propůjčuje určitým subjektům. Příjmy plynoucí z hazardních her jsou bezesporu vítané, na druhou stranu si však musíme položit otázku, zda v porovnání s těmito příjmy rizika s hazardními hrami spojená nepřinášejí větší negativní dopad na společnost. Problematika je také závislá na politické vůli, na kterou mají určitě svůj skrytý vliv i hazardní lobbistické skupiny.

Jistou mezeru právní úpravy autor spatřuje i u zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, který se trochu zvláště vztahuje pouze na provozovatele kasin. Je důvodné předpokládat, že jisté „praní špinavých peněz“, jak se taková legalizace často nazývá, se děje i v různých hernách provozujících VHP, které jsou s touto nelegální činností často spojovány. Otázkou však zůstává, nakolik náročné by bylo pro státní správu vykonávat dozor nad všemi takovými podniky s ohledem na jejich počet. Musel by se tak zvolit takový systém, který by takový dozor technicky a prakticky umožňoval.

Na samotnou práci by pak vydal komentář vztahující se k internetovému provozování hazardních her. Tuto poměrně novou problematiku je potřeba z dlouhodobého hlediska zákonně upravit lépe, než je tomu dnes. Loterní zákon vysloveně hazardní hry provozované na internetu jako zvláštní druh her neupravuje.

---

⁹⁰ HÄFELI, J. Switzerland. In *Problem Gambling in Europe : Challenges, Prevention, and Interventions*. 2009, s. 318.

Zakazuje však společnostem, které nemají sídlo na území našeho státu, v ČR tyto hry provozovat. To je však v praxi velmi těžko vymahatelné. Dle názoru autora by tak bylo lepší zahraniční hazardní hry provozované prostřednictvím internetu zkusit kontrolovat, než je přímo zakazovat. Konceptně by pak bylo lepší právní úpravu založit v souladu se zahraničními právními úpravami. V Evropě tak lze předpokládat, že taková harmonizace by se mohla ve střednědobém horizontu uskutečnit v rámci Evropské Unie.

Závěr

Bakalářská práce na téma Analýza loterií a her v českém právním a daňovém kontextu měla za úkol podrobně analyzovat českou zejména veřejnoprávní úpravu této oblasti se zaměřením na zákonné finanční aspekty provozování hazardních her a následně ji zhodnotit a navrhnout její možné změny.

Teoretická část nejprve charakterizovala hazardní odvětví v historickém exkurzu, vysvětlila základní pojmy spojené s tímto odvětvím a popsala soukromoprávní úpravu sázek a her. Navázala rozebráním obsáhlejší veřejnoprávní úpravy obsažené zejména v loterním zákoně, kdy se zaměřila na právní stránku věci spojenou s povolováním a provozováním hazardních her.

Analytická část se soustředila na změny loterního zákona v důsledku jeho letošní novelizace, zejména na zmiňované finanční aspekty provozování. Nejprve však v důsledku lepšího pochopení změn popsala bývalou formu odvodů z provozování hazardních her na veřejně prospěšné účely. V této části jsou také podrobně rozepsány finanční dopady na některé subjekty a popsány s nimi související skutečnosti a především problémy. Pozornost je věnována i největší loterijní společnosti SAZKA, a.s. (nyní již SAZKA sázková kancelář, a.s.) a její význam pro český sportovní sektor.

Finančních odvodů z hazardních her se novelizace výrazným způsobem dotkla, když zrušila dlouho uplatňovaný výše zmíněný způsob odvodů na VPÚ a zavedla jednotnou sazbu odvodu ve prospěch veřejných rozpočtů. Zároveň zrušila výjimku pro provozovatele hazardních her u daně z příjmu právnických osob, kteří již nyní nejsou od placení této daně osvobozeni. Změny se dotkly i výše správních poplatků, které jsou nově stanoveny značně střídměji, a zrušení místních poplatků u VHP. Zrušení místních poplatků pak bylo nahrazeno adekvátním rozpočtovým určením výnosu z odvodů, kdy u her provozovaných na technických zařízeních velká většina příjmů plyne do obecních rozpočtů.

Návrhy na změny jako třetí část a završení této bakalářské práce čerpalo především z části analytické a proto se logicky zaměřilo zejména na možné finanční

problémy neziskového a sportovního sektoru, které novelou přišly o podstatnou část svých příjmů. Tyto problémy by mohly být vyřešeny možnou zákonnou úpravou rozpočtového určení odvodů z hazardních her, které by následně směřovaly do zmíněných odvětví.

Rovněž bylo zdůrazněno, že celková systematika loterního zákona je mnoha novelami od začátku devadesátých let minulého století poměrně hodně narušena, proto je celá rekodifikace tohoto zákona více než potřebná. Při rekodifikaci by se pak mělo vycházet z komplexní studie o hazardních hrách, kterou je dle názoru autora potřebné ministerstvem financí vytvořit a která stále chybí.

Další dílčí návrhy na změny obsahuje právě návrhová část práce, za všechny však jmenujme například větší ochranu před gamblerským formou nového institutu zákazu přístupu k herním zařízením, evropskou harmonizaci internetového sázení nebo větší regulaci formou zvýšených nároků na provozování heren.

Závěrem autor konstatuje, že přes veškeré popsané nedostatky je česká úprava tohoto tak specifického prostředí funkční. Je však potřeba problematiku neustále sledovat a uvažovat nad některými změnami, které byly v práci navrhnuty. Autor také zejména navrhnutými změnami v části třetí shledává cíle práce za splněné.

Literatura

- 1) CHADRABOVÁ, T. Kam tečou peníze z hazardu. *Peníze.cz* [online]. 15. 6. 2007 [cit. 2012-05-15]. Dostupné z:
<http://www.penize.cz/statni-rozpocet/18867-kam-tecou-penize-z-hazardu>
- 2) DVOŘÁK, T. *Zákon o loteriích a jiných podobných hrách: s poznámkami a jinými souvisejícími předpisy*. 2. vyd. Praha: Linde, 2006. ISBN 8072016385.
- 3) *Evropské loterie a hry*. Praha: Olympia, 1998. 256 s. ISBN 8070335513.
- 4) FIALA, J., KINDL, M. kol. *Občanské právo hmotné*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2007. 718 s. ISBN 9788073800581.
- 5) HÄFELI, J. Switzerland. In *Problem Gambling in Europe : Challenges, Prevention, and Interventions*. Edited by MEYER, G., HAYER, T., GRIFFITHS, M. New York: Springer, 2009. s. 318. ISBN 978-0-387-09485-4.
- 6) HENDRYCH, D. a kol. *Právníký slovník*. 3. podstatně rozš. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009. 1459 s. ISBN 9788074000591.
- 7) KRAMÁŘ, K., HUŠÁK, A. *Herní právo*. 1. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2006. 181 s. ISBN 8086898806.
- 8) KRÁSA, V. *Otevřený dopis poslancům Parlamentu ČR*. [online]. 16. prosince 2011 [cit. 2012-05-25]. Dostupné z:
<http://www.nrzp.cz/aktualne/informace-predsedy-nrzp-cr/709-dopis-predsedy-nrzp-cr-clenskym-organizacim-ve-veci-otevreneho-dopisu-poslancum-pcr-ovpu.html>
- 9) Memorandum o vzájemné spolupráci a podpoře ve financování českého sportu. [online]. 20. března 2012 [cit. 2012-05-25]. Dostupné z:
http://www.olympic.cz/public/img/financovani_sportu/memorandum.pdf
- 10) MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Hodnocení vyúčtování prostředků na veřejně prospěšné účely za rok 2010*. [online]. 31. srpna 2011 [cit. 2012-05-18]. Dostupné z:
http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/loterie_statistika_64033.html

- 11) MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Loterie a jiné podobné hry*. [online]. ©2005-2012 [cit. 2012-15-05].
Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/loterie.html>
- 12) MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Ministr financí snížil správní poplatky za povolení tomboly*. [online]. 3. února 2012 [cit. 2012-05-20]. Dostupné z:
http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/tiskove_zpravy_ministerstva_67752.htm
- 13) MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Odhady příjmů obcí na rok 2012*. [online]. 20. ledna 2012 [cit. 2012-05-21]. Dostupné z:
http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/loterie_statistika_67417.html
- 14) MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Přehled výsledků z provozování loterií a jiných podobných her za roky 2007-2010*. [online]. 4. července 2011 [cit. 2012-05-20]. Dostupné z:
http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/loterie_statistika_63044.html
- 15) MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Vyjádření ve věci zákazu propagace, reklamy a podpory prodeje podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů*. [online]. 6. března 2012 [cit. 2012-05-15].
Dostupné z: http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/rr_stanoviska.html
- 16) Petice Ano Charitě. [online]. ©2011 [cit. 2012-05-25]. Dostupné z:
<http://anocharite.cz/>
- 17) POSLANECKÁ SNĚMOVNA PARLAMENTU ČR. *Sněmovní tisk 473*. [online]. ©2011 [cit. 2012-05-25]. Dostupné z:
<http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=6&t=473>
- 18) SAZKA, a.s. *ATAK NA SAZKU*. [online]. © 2010 [cit. 2012-05-23]. Dostupné z:
<http://web.nlb.sazka.cz/LoterieAHry/lstDoc.aspx?nid=12827>
- 19) SMITH, A. *Pojednání o podstatě původu a bohatství národů*. Praha: Liberální institut, 2001. 986 s. ISBN 8086389154.

Seznam použitých právních předpisů

- 1) Vyhláška č. 315 ze dne 1. prosince 1999, o způsobu oznamování soutěží, anket a jiných akcí o ceny, které nejsou spotřebitelskou loterií.
- 2) Zákon č. 40 ze dne 26. února 1964, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- 3) Zákon č. 202 ze dne 17. května 1990, o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.
- 4) Zákon č. 565 ze dne 13. prosince 1990, o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 5) Zákon č. 586 ze dne 20. listopadu 1992, o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
- 6) Zákon č. 235 ze dne 1. dubna 2004, o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
- 7) Zákon č. 634 ze dne 26. listopadu 2004, o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 8) Zákon č. 89 ze dne 3. února 2012, občanský zákoník, účinný od 1. 1. 2014.

Seznam tabulek a grafů

Seznam tabulek

Tab. 1: Přehled výše základního kapitálu u jednotlivých her.	28
Tab. 2: Přehled výše jistoty u jednotlivých her.	30
Tab. 3: Přehled her spadajících pod režim povolovací včetně maximální délky povolení..	31
Tab. 4: Přehled her spadajících pod režim koncesní.	34
Tab. 5: Výše odvodů na VPÚ.	39
Tab. 6: Přehled užití prostředků na VPÚ.	42
Tab. 7: Přehled výsledků z provozování hazardních her za roky 2007-2010.	43

Seznam grafů

Graf 1: Vývoj výdajů na VPÚ v letech 2006-2010	45
Graf 2: Rozpočtové určení finančních odvodů z hazardu.....	51